

සමාජ සංග්‍රාහනා

පෙරවදන

හිරු රූපවාහිනී නාලිකාව මගින් සතියේ සෑම දිනකම උදෑසන හයට විකාශනය වන “සමාජ සංගායනා” සඳහම් දේශනා මාලාව තුළින් කරුණ්දෙණිය උණගස්වෙල සිරිනිවේසාරාමාධිපති ශ්‍රී සද්ධර්මා සුරක්‍ෂා පදනමේ නිර්මාතෘ ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍යපාද පිටිගල ධම්මවිනිත හිමිපාණන් වහන්සේ විසින් දේශිත ධර්ම දේශනා කිහිපයක් ඇතුළත් කොට මෙම අම්ල වූ ධර්ම පුස්තකය මෙලෙස සකසා ධර්ම දානයක් ලෙස ප්‍රදානය කරනුයේ

ධර්මකාමී සැදැහැවතුන්ගේ දහම් පිපාසාව සංසිඳුවා ගෙන මේ බියකරු වූ සසර කතරෙන් එතෙරවීම සඳහා මංපෙත් විවර වේවායි යන උදාරතර හැඟීමෙන් යුක්තවයි.

අරමුණ

මෙම අමිල වූ ධර්ම පුස්තකය මේ ආකාරයට මනා ලෙස සකසා දොරට වැඩමවීම සඳහා මූල්‍යමය අනුග්‍රහය දක්වමින් මා හට විශාල ශක්තියක් වූ

පුණ්‍යකාමී සැදැහැවතුන්ගේ මෙන්ම මාගේද දස පාරමිතාවන් අවබෝධයෙන් යුතුව සපුරාගෙන මේ හවයේදීම මහරහත් බෝධිය පසක් කරලීමෙන් උතුම් වූ නිර්වාණ සම්පත්තිය සාක්ෂාත් කරගැනීම.....

එසේම□

අනුග්‍රාහක සැදැහැවතුන්ගේ නමින් පරලෝ සැපත් සංසාරගත සියලුම ඥාතීන්ට සහ මා නමින් පරලෝ සැපත් මව පියා ඇතුළු සංසාරගත සියලුම ඥාතීන්ට පතන්නා වූ බෝධියකින් උතුම් වූ නිර්වාණ ශාන්තියේ අසිරිය විඳගැනීමට හැකියාව ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කිරීම.....

පුණ්‍යානුමෝදනාව

තථාගත ශ්‍රී සද්ධර්මය ඉතා මනරම් ආකාරයට මෙලෙස දේශනා කරමින් අපගේ දහම් පිපාසාව සංසිඳුවාලීම සඳහා මහත් වූ ප්‍රයාසයක යෙදී සිටින පූජ්‍යපාද පිටිගල ධම්මවිනිත හිමිපාණන් වහන්සේට

“සමාජ සංගායනා” සඳහම් දේශනා මාලාව තුළින් ලෝකවාසී ජනී ජනයාව අර්ථවත් වූ නිවැරදි මාවතකට යොමු කිරීම සඳහා වෙර දරණ හිරු රූපවාහිනී නාළිකාවේ ගරු සභාපතිතුමා ප්‍රමුඛ හිරු පිරිවරට

මෙම උතුම් වූ ධර්ම පුස්තකය මෙලෙස සකසා දොරට වැඩමවීම සඳහා මූල්‍යමය දායකත්වය ලබාදුන් සහ නන් අයුරින් උදව් කළ පින්වත් සැමට

ඉතා සාධාරණීයව මෙම ධර්ම පුස්තකය මුද්‍රණය කර සකසා දුන් කැප්පිටිවලාන, මල්ලැහැවේ ‘සුමිත් ප්‍රින්ටර්ස්’ අධිපතිතුමා ඇතුළු කාර්යය මණ්ඩලයට,

හිදුක් හීරෝගිභාවය සහ විරජිවනය ලැබේවා !

ගරු සහපතිතුමනි හිරු	නාළිකාවේ
කරනා දහම් වැඩසටහන්	අගනාවේ
තව තව එවැනි දේ කරනට	මනාවේ
අවැසි බලය හදපිරි සතුටින්	පැතුවේ

හිරු පිරිවරකි වැඩකරනා හිරු	පවුලේ
ගෙනෙනා දහම් දෙසුමන්වල තිබෙයි	බලේ
ඒ දම් බලය රැඳිලා ඔබෙ හද	මඩලේ
ජීවිත ඔබේ ඔපවත් වේ තව	බැබලේ

මනරම් ලෙසින් දම් දෙසනා හිමි	සමිඳේ
දෙසනා දහම් පද අපගේ සිතෙහි	රැඳේ
තව තව ධර්ම ඥානය ප්‍රගුණට	නිබඳේ
ශක්තිය ලැබේවා යන පැතුමෙන්	වැන්ඳේ

බලගතු ඔසුවකිය ඒ අම දම්	රසය
පානය කළොත් දැනගෙන එය	ඉම්හිරිය
කෙලෙසුන් නිසා ඇති වන අකුසල්	බලය
නසලා ගෙනෙයි සුන්දර නිවනේ	සැපය

තව තව ධර්මකාමින් ලොව	බිහිවේවා
මේ වැනි සත් ක්‍රියා කරනට	යොමුවේවා
ඒ අම දම් රසෙන් සැමදෙන	නැහැවේවා
සියලුම ලෝ සතුන් නිවනින්	සැනසේවා

සාදු! සාදු! සාදු!

උත්තම පූජාව

මා විසින් ඉතා ශ්‍රද්ධාසම්පන්නව මහත් වූ ප්‍රයාසයක් දරා
මනා ලෙස සකසා දොරට වඩම්මන ලද

මෙම අමිල වූ ධර්ම පුස්තකය මාගේ අමාමැණි සම්මා
සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට උත්තම පූජාවක් ලෙස පූජා කරමි.

පූජා වේවා පූජා වේවා පූජා ම වේවා!
සාදු! සාදු! සාදු!

මෙම ධර්ම පුස්තකයට ඇතුළත් කර ඇති ධර්ම දේශනාවන් හිරු
රූපවාහිනී නාලිකාවේ “සමාජ සංගායනා” සඳහම් දේශනා
මාලාව හරහා දේශිත පූජ්‍යපාද පිටිගල ධම්මවිනිත හිමිපාණන්
වහන්සේ ඇතුළු කොටගත් සැරියුත් මුගලන් මහා සංඝ
පරම්පරාවෙන් පැවත එන්නා වූ සියලුම සංඝ පිතෘන්
වහන්සේලාට

මෙම ධර්ම පුස්තකය
උත්තම පූජාවක් ම වේවා!
සාදු! සාදු! සාදු!

මාව හදාවඩා පෝෂණය කළ මාගේ ආදරණීය
දෙමව්පියන්ට, සහෝදර සහෝදරියන්ට
සහ

මාගේ නැණස පහදාදෙමින් මාව නිවැරදි මාවතකට
යොමු කළ මාගේ දයාබර ගුරු උතුමන්ට ද

මෙම ධර්ම පුස්තකය
උත්තම පූජාවක් ම වේවා!
සාදු! සාදු! සාදු

එසේම

මෙම උතුම් වූ ධර්ම පුස්තකය මෙලෙස සැකසීම සඳහා
මූල්‍යමය අනුග්‍රහය දක්වමින් මා හට විශාල ශක්තියක් වූ සියලු
දෙනාම හදාවඩා පෝෂණය කළ ආදරණීය දෙමව්පියන්ට

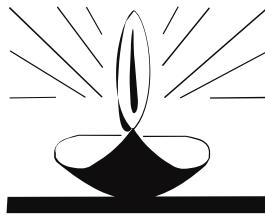
සහ

ඔවුනගේ නැණස පහදාදෙමින් ඔවුන් ද නිවැරදි මාවතකට
යොමු කළ දයාබර ගුරු උතුමන්ට ද

මෙම ධර්ම පුස්තකය

උත්තම පුජාවක් ම වේවා !

සාදු! සාදු! සාදු!

ධර්ම දේශනා - I

2018-10-04 දින ධර්ම දේශනාව

සමන්තා චක්ක වාලේසු
අත්තා ගච්ඡන්තු දේවතා
සද්ධම්මං මුනිරාජස්ස
සුනන්තු සග්ග මොක්ඛදං

ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

“බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච
විනයෝ ව සුසික්ඛිතෝ
සුභාසිතා ව යා වාචා
ථිතං මඛගලමුත්තමං තී.”

ධර්මශ්‍රවණාභිලාෂි සැදැහැති වාසනාවන්ත පින්වත්නි,

මේ හිමිදිරි උදෑසන පින්වත්ත ඔබ දවසේ කටයුතුවලට මුහුණ දෙන්න යුහුසුලුව සුදානම් වෙන මොහොත. මේ මොහොතේ අද පිනැති ඔබට මම කියලා දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ අපේ ජීවිතය සාර්ථක කරගැනීම පිණිස අපි ළඟ ගොඩනගාගන්න ඕන කරන විශේෂ කාරණා කීපයක්.

මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මිනිසෙක් විදිහට උපදිනවා කියන එක ආවාට ගියාට අහම්බෙන් සිද්ධ වෙච්ච සිද්ධ වෙන කාරණාවන් එහෙම නෙවෙයි. මහා පිංකම්වල ප්‍රතිඵලයක් ඔබ මම අද මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් මේ භුක්ති විඳින්නෙ. ඒවා කවුරුවත් කරපුවා එහෙම නොවෙයි. අපිම සිදුකරගත්ත මා විසින් කළ පිංකමේ ප්‍රතිඵලය මම මනුෂ්‍යයෙක් වෙලා ඉපදිච්ච එක. කල්පනා කරන්න ඕන ගොඩාක් කාරණා තියෙනවා අපට යම් තැනක ජීවිතයේ වැරදුණා නම් ඇයි වැරදුණේ කියලා. සමහරවිට සමහර කාරණාවන් ගැන අපට තිබ්ච්ච දැනුම අඩුවෙච්ච නිසා. ශිල්පීය ඥානයක් වෙන්න පුළුවන් වෙනත් කාරණාවක් වෙන්න පුළුවන් අපට ගොඩක් පාඩුවෙච්ච අවස්ථාවක් කල්පනා කරලා බැලුවහම යම් යම් දේවල් පිළිබඳ අපි ළඟ තියෙන්න ඕන කරන සාමන්‍ය දැනුම අපි ළඟ නොතිබ්ච්ච නිසාවෙන්. එහෙම අවස්ථා ඕන තරම් ඇති. ඒ අවස්ථා තේරුම් ගත්ත බොහෝ උදවිය තමන්ගේ ජීවිතයට සිදුවෙච්ච පාඩුව නැවත නොවෙන්න වගබලා ගන්නත් ඇති. ඒ කියන්නෙ මට එදා මේ දේ සිද්ධ වුණේ මට මේ පිළිබඳව දැනුමක් නොතිබ්ච්ච නිසානෙ. ඒ නිසා මම ඒ දැනුම හදාගන්න ඕනැය කියලා ඊට පස්සෙ ඒ දැනුම හදාගන්න උදවිය ඕන තරම් ඇති. මේ කාරණා ඒ හැටි බරපතල දේවල් ගැන නෙවෙයි. දෑත් අපි සිතමු එදා අපේ අම්මා කෙනෙකුට ගෙදරක ගොඩක් දැනුමක් තිබුණා හැබැයි ඉස්කෝලේ ගිහිල්ලා නැහැ අතීතයේ. අම්මා සමහරවිට ඉස්කෝලේ දෙක වසරට හතර වසරට තමයි ගිහිල්ලා තියෙන්නෙ. හතර වසරට ගියා කියන්නෙ ලොකුම දැනුමක් ඒ කාලෙ හැටියට. හතර වසරට ගිහිල්ලා රජයේ රක්ෂාවක් කරලා විශ්‍රාම සුවයෙන් ඉන්න අම්මලා තාත්තලා කොච්චර ඉන්නවද ඒ කාලේ හැටියට.

දැන් අම්මා කෙනෙක් වෙනකොට ගොඩක් දේවල් දැනගෙන තියෙන්න ඕනෑ. අම්මා කියලා කියන්නෙ හරියට විශ්ව විද්‍යාලයක් වාගේ ඒ තරම් දැනුමක්. අම්මා ආච්චි වෙන දවසක් එනවනෙ. ඒ කියන්නෙ තමන්ගෙ දුවට දුව අම්මා කෙනෙක් වෙච්චදාට. දුවට නැති අත්දැකීම් සම්භාරයක් එතකොට ඒ අම්මාට තියෙනවා. ඒ දරුවගෙ ආච්චිට. පුංචි කාලේ දරුවෙකුට කිසිවක් කියාගන්න තේරෙන්නෙ නැහැ. ඔබ මම අපි හැමෝම එහෙමයි. හැමදේටම අඩන්න විතරයි දැනගෙන සිටියෙ. ඉතින් බඩේ අමාරුවක් හැදුණත් අඩනවා. මදුරුවෙක් මැස්සෙක් විද්දත් අඩනවා. කුඹියෙක් කෑවත් අඩනවා. නිදිමත වුණත් අඩනවා. බඩගිනි වුණත් අඩනවා. ඔයිට වඩා දෙයක් දැනගෙන සිටියෙ නැහැ. හැබැයි අඩන්නෙ මොන කාරණාවටද කියන්න ඒ අම්මා නම් දැනගෙන සිටියා ඉතාමත්ම හොඳට. තමන්ගෙ පුංචි කිරිකැටි මිනිබිරි මුහුපුරාව අඩනකොට ආච්චි අම්මා කියනවා දුවේ ඔය දරුවගෙ බඩේ අමාරුවක්. ඔය බඩ රිදිලා අඩන්නෙ ඒක නිසා අසමෝදගම් ස්ප්‍රිතු බිංදුවක් පොවන්න කියලා සමහරවිට කිව්වා වෙන්න ඇති.

ඔය නිදිමතවෙලා අඩන්නෙ දෑත් නිදි කරවන්න හොඳවෙලාව. ඔය බඩගිනිවෙලා අඩන්නෙ ඔය දරුවට කිරි ටිකක් පොවන්න. බලන්නකෝ අම්මාට කොච්චර ලොකු දැනුමක් තිබුණද විශ්ව විද්‍යාලයක් වාගේ හැමදේම පිළිබඳව. අපේ අම්මා තාත්තාට පුංචි අත් බෙහෙතක් හදාගන්න පුළුවන්කම තිබුණා ඔය පුංචි සත්තු විද්දහම සර්පයෝ කෑවහම සුවකර ගැනීමට. ඒවාට ගෙදරදීම වෙදකම් කරගත්තා. ඒ දැනුම තිබුණා. බලන්නකෝ දැනුම අපට කොච්චර නම් ප්‍රයෝජනවත් වෙන දෙයක්ද කියලා.

අපි දැන් දන්නේ මොනවද කියලා කල්පනා කරලා බලන්න. එදා දෙත් කැක්කුමක් හැදුණහම එයට ඕන දේ කරගන්න දැනුමක් තිබුණ කෙනෙක් ගමේ හිටියා. ඒ දැනුම තිබුණා. බුලත් කොළයට මතුරා දෙනවා ඕක හපලා කෙල ටික ගිලින්න කියලා. ආයේ ඉතින් සදහටම දෙත් කැක්කුම නැහැ. දැන් නම් ඉතින් එහෙම නොවෙයි. දෙත් කැක්කුම හැදුණහම එහෙමම ගිහිල්ලා දහ ගලවා දමනවා. ඔව් ඉතින් දෙත් කැක්කුම සනීපයි දතකුත් නැහැ. අතුරු ආබාධ කොච්චර තියෙනවද? මොනතරම් පාඩු එතකොට සිදුවුණාද? එදා එහෙම නැහැ. මම සිතන්නේ පත්තෑයෙක් ගෝනුස්සෙක් කෑවත් කවදාවත්ම රෝහලකට නම් ගියේ නැහැ. ඒ වෙනුවෙන් දැනුම තියෙන කෙනෙක් ගමේ හිටියා. පොතු දලු සුශුඵ මුල් ආදී ගහක තියෙන විවිධ දේ ඖෂධ විදිහට පාවිච්චි කරලා ඒ විෂ බස්සන්න පුළුවන් අය ගමේ හිටියා. දැනුමේ හැටි. හැබැයි පාසල් ගිහිල්ලා හෝ පාඨමාලාවල් හදාරලා හෝ සහතික අරගෙන උපාධි අරගෙන සම්මාන එහෙම අරගෙන නම් නෙවෙයි. හරිම පුදුම දේවල්.

අපේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උගන්වනවා “බාහු සච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච” කියලා. බාහු සච්ච කියන්නේ බහුශාතභාවයයි. ගොඩක් දේවල් දැනගෙන තිබුණහම ජීවිතය සාර්ථකයි. මොන වගේ දේවල්ද? මෙහෙමයි කියලා කියන්න බැහැ. තමන්ට තමන්ගේ ජීවිතයේ ප්‍රයෝජනවත් වෙන දේවල්. කාන්තාවක් නම් උයන්න පිහන්න මහන්න ගොතන්න මේ හැම දෙයක්ම දැනගෙන තිබුණහම ජීවිතය සාර්ථක වෙනවා. එක දෙයක් විතරක් දැනගෙන හිටියහම අනෙක් සේරම දේවල් සමහරවිට සල්ලිවලට ගන්න වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නැත්නම් වෙන කෙනෙක් කරලා දෙනකම් බලාගෙන ඉන්න වෙනවා. නමුත් ගෘහණියකගේ ජීවිතය ගොඩක් සාර්ථක වෙන්න

බොහෝ දේවල් දැනගෙන තියෙන එක වටිනවා. ඒ වගේම ගෘහපතියෙකුගෙ ජීවිතය සාර්ථක වෙන්න විවිධාකාර දැනුමක් තිබීම වටිනවා. මේසන් හැන්දක් අතට අරගෙන යමක් කරන්න පුළුවන් නම් ඔය ගෙදරක තියෙන පොඩි පොඩි දේවල් ඒක හරිම වටිනවා. නැතිනම් පුංචි දේටත් ඒ වෙනුවෙන් වෙනමම බාස් කෙනෙක් සොයා ගන්න වෙනවා. බලන්න කල්පනා කරලා. ඇයි ඒ දවස්වල අපේ ගෙවල්වල විදුලිය පාවිච්චි කරනකොට පියුස් බෝඩ් එකක් තිබුණෙන. පියුස් බෝඩ් එකේ පියුස් ගියොත් කොතනක හරි ඒකට පුංචි කම්බි කැල්ලක් අමුණගන්න තියෙන්න. ඒ කම්බි කැල්ල අමුණා ගැනීමට ගෙදර ඉන්න කාටහරි බැරිවුණොත් එහෙම පියුස් ගියදාට ඒ ඉතින් ලයිට් පිළිබඳව දැනුම තියෙන කෙනෙක් හොයාගෙන ගිහිල්ලා එයා ඉතින් එතකම් ඉඳලා තමයි හදාගන්න වෙන්න. එතකම් ඉතින් කළුවරේ තමයි ඉන්න වෙන්න. පුංචි දෙයයි එතන තියෙන්න. දැනගෙන සිටියානම් හරිම වටිනවා. මෙතකැයි කියා කියන්න බැරි ජීවිතයට ප්‍රයෝජනවත් වන බොහෝ දේවල් දැනගෙන තිබීම ඉතා වටිනවා. කොහොමද ජීවිතයක් සාර්ථක වෙන්නේ බොහෝ දැනුමක් නැතුව. හොඳම උදාහරණය තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේයි. අපි කියනවන පින්වතුනේ සාරාසංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක් පෙරැම් පිරැවා කියලා. ඒ කියන්නේ ඔය කාලය පුරාවටම අත්දැකීම් එකතු කරපු එකමනේ කළේ. ඒකෙන් තමයි “බාහු සච්ච” වුණේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ නොදන්නා දෙයක් මේ ලෝකයේ නැහැ. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා නොකළ දෙයක් මේ ලෝකයේ මත්තට හටගන්නෙත් නැහැ. ඒනිසා අතීතයේත් වර්තමානයේත් අනාගතයේත් ලෝකයේ ස්වභාවය උන්වහන්සේ දේශනා කරලා තියෙනවා.

සිද්ධාර්ථ කුමාරයා කියලා කියන්නේ කෙලින්ම රජගෙදරක ඉපදිලා රාජසම්පත් වින්ද කෙනෙක්. බුදු වෙන්නේ අවුරුදු තිස් පහේදී. එතකොට දැන් තරුණ කාලයේ සෙල්ලම් කරන්න ගිහාම සමහර යාළුවෝ අහනවා බත් එන්නේ කොහෙන්ද කියලා. සිද්ධාර්ථ කුමාරයා කියනවා බත් එන්නේ රත්තරං භාජනයෙන් කියලා. ඒ මොකෝ බඩගිනි වුණහම මේසය ළඟට ගිහාම රත්තරං භාජනයක බත් තියෙනවා. බෙදාගෙන කනවා. බත් එන්නේ කොහෙන්ද කියලා දැනුම තිබුණේ නැහැ. එතකොට හැබැයි බුදුවෙලා කසිභාරද්වාජ සූත්‍රය දේශනා කරනකොට පුදුම හිතෙනවා උන් වහන්සේට කොච්චරනම් දැනුමක් කුඹුරු කිරීම පිළිබඳ තිබුණද කියලා. කොයින්ද මේ දැනුම ? මේ හවය තුළ කවදාවත්ම කුඹුරට බැස්ස නැති කෙනෙක් සිද්ධාර්ථ කියලා කියන්නේ. එහෙනම් කසිභාරද්වාජට කුඹුරු කරන හැටි කියා දුන්නේ ගොවි උපකරණ ගැන කිව්වේ. ඒවා සසඳ සසඳා ධර්ම මාර්ගයත් එක්ක මුසුකර දේශනා කළේ. කවදාවත්ම බණ අහපු නැති කසිභාරද්වාජ එතනදීම සෝවාන් වෙන්නේ. පස්සේ මහණවෙලා නිවන් දකින්නේ ඒ බණ අහලා.

බුදුරජාණන් වහන්සේට කොහෙන්ද කුඹුරු කිරීම පිළිබඳව දැනුම. අන්න සාරා සංඛ්‍යා කල්ප ලක්ෂයක් පෙරුම් පිරුවා කිව්වේ. අත්දැකීම් එකතු කළා අනන්ත වාරවල ගොවි ගෙවල්වල ඉපදිලා ගොවියෝ වෙලා කුඹුරු වැඩ කරලා. හරක් දක්වලා ඉපනැල්ලෙ දුවලා පැනලා අර ලබාපු අත්දැකීම් සමුදාය තමයි ඒ.

පින්වතුනේ,

පුතිගත්ත තිස්ස තෙරුන් වහන්සේ අසනීප වෙච්ච වෙලාවේ අපේ බුදුරජාණන් වහන්සේ ගිනිහල් ගෙට වඩිනවා. එතකොට ගොඩාක් ස්වාමීන් වහන්සේලා වැඩඉන්න තැනක තියෙන කුස්සිය පොඩි එකක් වෙන්න බැහැනෙ. වළං හට්ටි පොඩි ඒවා වෙන්න බැහැනෙ. ලොකු කල්දේරමක් තියෙනවා උණුපැන් සකසා ගන්න. කෙනෙකුට තතියෙන් එහෙම ගන්න බැහැ ඒක ලේසියෙන්. ලිප මත තිබිච්ච ඒ මහා වළඳ බිමට බාලා ලිපට දරටික එකතු කරලා ඒ වළඳ වතුර තියෙන තැනට අරගෙන ගිහින් සෝදලා තමන්ට ඔසවන්න පුළුවන් ප්‍රමාණයට වතුර දාලා ඔසවලා ලිප මත තියලා වෙනත් භාජනයකින් වතුර ගෙනත් ඒකට දාලා ලිපට ගිනි ගහලා එතනට වෙලා ඉන්නවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උණුපැන් සකසා ගන්න පුතිගත්ත තිස්ස තෙරුන් වහන්සේ නාවන්න. හෙමිහිට අත දාලා බලනවා ඒ මොකෝ ගොඩක් රස්නෙ වතුරත් හරියත්නෙ නැහැ. ඇල්මැරෙන්න ඕනෑ ඒ ප්‍රමාණයට. ධර්මසේන භාමුදුරුවෝ සද්ධර්ම රත්නාවලිය ලියනකොට මේ සිද්ධිය ගළපනවා බොහොම අගේට. ඇයි දෙයියනේ මේ බුදුවෙන භවයේ කච්ඡාවක් කුස්සියට ගියෙ නැහැ. ලිපගිනි මෙලෙච්චේ නැහැ. වළඳක් ඉස්සුවේ නැහැ. බුදුවෙලා මේ තරම් හොඳට ලස්සනට මනාව ලිප මොලවලා වතුර උණු කරන්න කොහෙන්ද දැනුම. ඇයි පබාවතී ගන්න ගිහිල්ලා අවුරුදු හතක්ම පබාලගෙ ගෙදර කුස්සියේ අරක්කැමිකම කළානෙ. ලිප මෙලෙච්චා වළං හේදුවා කෑම පිසුවා රසට හඳලා දුන්නා පෙරුම් පුරන කාලේ. බලන්නකෝ සසර අත්දැකීම්.

අපි කාටවත් ඒ සසර අත්දැකීම් ඉස්මතු කරගන්න බැරි වෙන්න පුළුවන් මේ වෙලාවේ. ඒත් මම මතක් කරන්නෙ

කියවලා ගන්න ඕනෑ දැනුමක් තියෙනවා. ඒක ගන්න ඕනෑ. ඒ වගේම ඇසුරු කරලා ලබන්න ඕන දැනුමක් තියෙනවා. සත්පුරුෂයන් ඇසුරු කරන්න ඕනෑ. යමක් කමක් ගැන දන්න කෙනෙක් ඇසුරු කරන විට ඔහුගෙන් ගොඩක් දේවල් ඉගෙන ගන්න පුළුවන්. ඒ මොකටද ඒ ඉගෙන ගන්නේ තමන්ගේ ජීවිතය සාර්ථක කරගන්න. අන්න බහුශාතභාවය කියන්නේ ඒක. ගොඩක් දේවල් පිළිබඳව දැනුම හදාගන්න ඕනෑ. තමන්ගේ ජීවිතය සාර්ථක වෙන්නේ එතකොටයි. නිකමෙකුට කවදාවත් මේ ජීවිතය සාර්ථක කරගන්න බැහැ. ඔබ නිකමෙක් වෙන්න උත්සාහවත් වෙන්න එපා. ඔබේ මනස වෙහෙසවා කරන්න ඕන කටයුතු තියෙනවා ඒවා ඒ විදිහට කරන්න ඕනෑ. ඒවා යන්ත්‍ර සූත්‍රවලට පවරලා තිබ්බොත් ඔබ නිකමෙක්. ඔබ කිසිවක් දන්න නැති පුද්ගලයෙක් බවට පත් වේවි. එසේ නොවන්න වගබලා ගන්න ඕනෑ. අපේ අම්මා තාත්තා වැඩිහිටි ඇත්තො මෙලොව තාක්ෂණය ගැන එහෙමත් දැනුම ලබා ගන්න ඕන කරනවා. සමහරවිට ඒවා ගන්න කැමති නැහැ. මහන්සි ගත්තෙත් නැහැ ඒ දැනුම ලබා ගන්න. හැබැයි ඒ වුණාට ලබා ගත්තොත් නරකත් නැහැ. ඒ මොකෝ බාල පරපුර නරකට යොමු වෙනවා වැරද්දට යොමු වෙනවා කියලා කෑගහනවා. වෙනස් කරගන්න විදිහක් නැහැ බනින්නේ තාක්ෂණයට. තාක්ෂණයට බැනලා වැඩක් නැහැ. ඔබ එය දනගත්තොත් ඔහුව එතනට නිවැරදිව යොමු කරන්න පුළුවන්. ඔබේ දරුවා තාක්ෂණයෙන් අයිත් කරනවා කියන්නේ මම මුලින් කිව්වා වගේ නිකමෙක් කරන එක. නැහැ මේ තාක්ෂණය ඉන්ටනෙට් එක ඕන කරනවා. ඒකේ හොඳ දේවල් කොච්චර තියෙනවද ගන්න. එහෙනම් මොකක්ද කරන්න ඕනෑ ? දරුවාට පරිගණකය ගෙනල්ලා දුන්නහම කාමරයක තියන්නේ නැතිව අම්මා තාත්තා බුද්ධිමත් වෙන්න

ඕනෑ ඒක සාලයේ තියන්න. එතකොට දරුවා ඒ කටයුත්තේ
 නිරත වෙන විට අම්මාට පෙනෙනවා තාත්තාට පෙනෙනවා
 සාලයේ එහාට මෙහාට යනකොට. හුදකලා වෙලා කාමරයක
 දොරක් වහගෙන කරන්න ගියහම මොනව කරනවද කියලා
 දන්නේ නැහැ. එතන තාක්ෂණයේ වරදක් නැහැ. තාක්ෂණය
 භාවිතා කරන පුද්ගලයාගේ චේතනාව අනුව එය භාවිතා කරන
 විදිහ අනුව තමයි ප්‍රතිඵලය නරක අතට හැරෙන්නේ. ඒ නිසා
 ඉවුර කඩාගෙන ගඟක් ගලාගෙන යනවා නම් නහයට අහන්නේ
 නැතිව දෙපැත්තේ තියෙන ගස් කොළං ටිකත් කඩාගෙන
 මේකට විකල්පයක් විදිහට ගඟ හරස් කිරීම හරිද? හරස් කරලා
 පුළුවන්ද උත්තරයක් හදන්න. හදන්න බැහැ ඒ මොකෝ හරස්
 කිරීම තුළ නපුරු අනතුරක් වෙන්න පුළුවන්. ඒ මොකෝ ඔය
 විදිහට ගලාගෙන යන ගඟ ඊට පස්සේ පිටාර ගලලා ලොකු
 විනාශයක් වෙන්න පුළුවන්. එහෙනම් ඉවුර දෙපැත්ත ශක්තිමත්
 කරලා හොඳ ශක්ති සම්පන්න ගස් ටිකක් හිටවලා කඩාගෙන
 යන්නේ නැති මට්ටමට අනුගත වෙන්නයි ඕනෑ කරන්නේ. ඒ
 නිසා අපේ අම්මා තාත්තා විශේෂයෙන් මතක තබා ගත යුතු
 කාරණාවක් මතක් කළේ. දරුවාව තාක්ෂණයෙන් අයින්
 කරන්න එපා. දරුවාට තාක්ෂණය දෙන්න හැබැයි ඔබත්
 දැනගෙන ඉන්න. ඔබේ අතේ තියෙන ජංගම දුරකථනයෙන්
 කොච්චර දේවල් කරන්න පුළුවන්ද කියලා සමහරවිට ඔබ
 දන්නේ නැහැ. ඔව් මහ උපාරුවටත් සමහරු කියනවා මට
 මේකෙන් කරන්න පුළුවන් එක දෙයයි එන කෝල් එකක්
 ගන්නයි කෝල් එකක් දෙන්නයි විතරයි කියලා. හොඳයි
 හින්සැරේ හදාගන්න තව ටිකක්. ඒකෙන් ගොඩක් වැඩගන්න
 පුළුවන්කම තියෙනවා. ඒ දැනුම ඔබ ළඟ තිබුණේ නැතිවුණොත්
 ඔබේ දරුවන් නරකක් වරදක් කළොත් එහෙම පෙන්වලා

දෙනන් විදිහක් නැහැ. එය සොයා ගන්න ක්‍රමයක් නැහැ. ඒක නිසා කවුරු කවුරුත් බොහෝ දේවල් දැනගෙන තිබීම තමන්ගේ ජීවිතය සාර්ථක කරගැනීමට හේතුවක් වෙනවා.

ගෘහණියගෙ ජීවිතය ගොඩක් සාර්ථකයි මම මුලින් කියපු ඉවුම් පිහුම් මැහුම් ගෙතුම් ආදී දේවල් දැනගෙන සිටීම. අපේ අර පරණ අම්මලා තාත්තලා විවිධ කියමන් පාවිච්චි කළා. ඒ අතර මට මතකයි එක දියණියකට ලබාදෙන උපදේශ අතරේ තිබුණා,

“හොඳ්දට ලුණු ඇඹුල් දමන
පදම ඉගෙන ගනින් දුවේ
මැද්දට පැන වැඩිහිටියන්
සමග විහිළු කැතයි දුවේ.”

බලන්න ශිෂ්ට සම්පන්න දුවෙක් හදාගන්න අම්මා කෙනෙක් ආවි අම්මා කෙනෙක් ලබාදෙන උපදේශය කොයිතරම් දෙයක්ද කියලා. මහාචාර්යවරියක් වුණත් වැඩක් තියෙනවද හොඳ්දට ලුණු ඇඹුල් දමන පදම ඉගෙන ගත්තෙ නැතිවුණොත්. මොකද කාන්තාවක් නම් ඇයගේ ජීවිතයේ පැවරිච්ච ලොකු වගකීමක් තියෙනවා. ඒ ඉවුම් පිහුම් කටයුතු ටික තමන් සිද්ධ කරන්න ඕනෑ ඒක හරියට සිදු නොවුණොත් අසතුව අතෘප්තිය අසංවරය ලෝකයාට එළියට ලබාදෙන එකක් වෙනවා. ඉතින් එසේ නොවන්නට ගොඩක් දේවල් දැනගෙන තියෙන්න ඕනෑ. අපේ දෝණියැන්දලා අම්මාට ලංවෙලා ඉඳන් ගොඩක් දේ ඉගෙනගන්න ඕනෑ. පොතේ පතේ වැඩවලට පළමු තැන දෙනන් ඕනෑ. ඊළඟට අම්මාට ලංවෙලා ඉඳන් ගොඩක් දේ අම්මාගෙන් ඉගෙනගන්න තියෙනවා. ලුණු ඇඹුල් පදම විතරක් නෙවෙයි මැහුම් ගෙතුම් ආදී විතරක් නොවෙයි අම්මා ගාව තව

ගොඩක් දැනුම තියෙනවා. දැනුම් සම්භාරයක් අම්මා කියලා කියන්නෙ. අම්මා දන්නවා පවුලේ අය සිතන විදිහ පවා. දුවේ පුතේ ඔබ සිතන විදිහ ඔබ මොකාටද දෑන් එන්නේ ඔබ මොකටද මේ සැරසෙන්නෙ කියලා පවා අම්මා දන්නවා. එතකොට තාත්තා එන වෙලාව තාත්තා එන්නෙ මේ වේලාවේ මොනවගේ මානසික මට්ටමකින්ද ඊට අනුගතව ප්‍රතිචාර දක්වන්න අම්මාට හරි පුදුම ඉවක් තියෙනවා පුතේ. ඒක නිසා අම්මාට ළංවෙලා ඉඳගෙන විශේෂයෙන් දියණිවරුන්ට ගොඩක් දේ ඉගෙනගන්න තියෙනවා. ඒවා ඉගෙනගන්න ජීවිතය සාර්ථක කරගන්න බොහෝ දැනුම අවශ්‍ය කරන නිසා.

අපි ඊළඟ එකට යමු. ඒ තමයි ශිල්පීය ඥානය “බාහුසව්වක්ද සිප්පක්ද.” ශිල්පීය ඥානය. අපි අතීතයේ මහා ශිල්පීය ඥානයක් උරුමකම් කියාගෙන ආපු මිනිස්සුන්ගේ පරම්පරාවේ උදවිය. කටුවක් අරගෙන මිටියක් අරගෙන කලාවැව ළඟට ගියපු පුද්ගලයෙක් එතන තිබුණ ලොකු ගල්කුලක් තෝරාගෙන මේ ගලට මිටියෙන් තට්ටු කරලා තට්ටු කරලා කටුව තියලා ඒ ගලෙන් මතුකරලා ගත්තානෙ බුදු පිළිමයක්. ඒ බුදු පිළිමෙට නමක් තිබ්බා. ඒකට කියන්නෙ අවුකන බුදු පිළිමය කියලා. දෑන් අවුරුදු කීයක් වෙනවද හදපු කෙනත් සතුටු වුණා. දකින දකින අයත් සතුටු වෙනවා. එය මේ කල්පය පුරාවටම පවතිනවා. පවතිනතාක් කාලයක් දකින හැම කෙනෙක් තුළම පුදුමාකාර ශාන්තියක් නිවිමක්, සැනසිල්ලක් දනවනවා. බලන්නකෝ ශිල්පියාගේ ශිල්පීය ඥානයේ හැටි මොනතරම් වටිනා දෙයක්ද කියලා. අපි වැඩි අමුණු හදපු මිනිස්සුන්ගේ පරම්පරාව. අපි සමහර විට ලෝකයේ දෑන් කතා කරන අයට කලින් ගුවන්ගත වෙච්ච මිනිසුන්ගේ පරම්පරාවේ උදවිය. දෑන් මොකද මේ වෙලා තියෙන්නෙ කියලා ප්‍රශ්නයක්

තියෙනවා. තමන්ගේ රටේ ගමන් බිමන් යන්න පාර තොට
 හදාගත්ත මිනිස්සු. වැව් අමුණු පොකුණු දාගැබ් හදපු මිනස්සු.
 දන් තමන්ට පාරේ යන්න ඔබට මට පාරේ යන්න ජපානෙන්
 ඇවිල්ලා පාලම් හදලා දෙනවා. රුසියාවෙන් ඇවිල්ලා පාලම්
 හදලා දෙනවා. ඇමරිකාවෙන් ඇවිල්ලා පාලම් හදලා දෙනවා.
 අපි මේ පොළොවේ පය ගහපු මිනිස්සු. මේ පොළොව ගැන
 දන්නේ නැති කට්ටියක් ඇවිල්ලා අපට පාරවල් හදලා දීලා
 යනවා. අපි කොයිතරම් නම් වැටුණද කියලා කල්පනා කරලා
 බලන්න. ජීවිතයක් සාර්ථක කරගන්න ශිල්පීය ඥානය අවශ්‍ය
 කරනවා. අපට තාක්ෂණ ශිල්පීය ඥානය ඕනෑ කරනවා ඒ ඒ
 කටයුත්ත සාර්ථක කරන්න. දූදරුවන්ට මේ ශිල්පීය ඥානය
 කියලා දෙන්න ඕනෑ. සාමාන්‍ය විදිහට අපි හිතමු රෙද්දක්
 අරගෙන ඇඳුමක් මසා ගැනීමට එය කපන්න ඕනෑ ක්‍රමයට
 කතූර අරන් ඒ රෙදි කැල්ල කපා ගන්නවාද එතන තියෙනවා
 ශිල්පීය ඥානයක් ඒක වටිනවා. හැමදේකම තියෙනවා ඊට අදාළ
 කරන යම්කිසි විදිහක්. මල් ගහක් හිටෙව්වත් එහෙමයි වෙනත්
 පැලයක් හිටෙව්වත් එහෙමයි. ගැලපෙන තැන බලන්න ඕනෑ. ඒ
 පස බලන්න ඕනෑ. ඒ පරිසරය බලන්න ඕනෑ. ඒ දේශගුණය
 බලන්න ඕනෑ. මේ සියල්ල බලන්න ඕනෑ ගහක් සිටවන්න
 කලින්. දැක්ක පලියට ගෙනල්ලා හිටෙව්වාට හරියන්නේ නැහැ.
 ඒ හැමදෙයකටම අදාළ කරන ශිල්පීය ඥානයක් තියෙනවා.
 ඒක ඒ විදිහට වෙනත් ඕනෑ. මූලික අඩිතාලම ආවුන්ඩේෂන් එක
 හරියට වැටුණේ නැතිවුණොත් මොනතරම් උත්සලා ගෙයි
 බිත්ති බැඳලා හදලා ගත්තත් වැඩක් තියෙනවද බලන්න. බිත්ති
 පුපුරලා යාවි. වහලය ගහලා හදලා පදිංචි වෙලා ටික දවසක්
 යනකොට පැත්තක් බහිවී. මොකක්ද ගැටලුව? කොතනින්ද
 පටන් ගත්තෙ වරද? වරද ඇතිවුණේ ආවුන්ඩේෂන් එක හරියට

දාගත්තෙ නැතිවීමයි. ඒ නිසා ඒකට අදාළ කරන ශිල්පීය දැනුම ඥානය තියෙන්න ඕනෑ.

ඊළඟ කාරණාව දුවේ පුතේ අපි කවුරු තුළත් තියෙන්න ඕනෑ වැදගත්ම කාරණාවක්. ඒ තමයි “විනයෝ ච සුසික්ඛිතෝ” මේ රටට දැන් ඕනෑම කරන දේ. හැම පුද්ගලයෙක් තුළම ගොඩනැගෙන්න ඕනෑ කරන දෙයක්. අපි දකින්නෙ නැහැ හැම පුද්ගලයෙක් තුළම ටිකක් හරි මේ කියන කාරණාව තියෙනවාය කියලා. ඒ මොකෝ විනය කියන එක සමස්තය සලකා බලනකොට හැම තැනම පිරිහිලා. විනය පටන් ගන්න ඕනෑ ගෙදරින්. මොකක්ද විනය කියන්නේ ? විනය කියලා කියන්නේ හැදිවිච්ඡාමය. විනය කියන්නේ සිල්වත්තකමය. විනය ගරුක වුණහම සිල්වත්තකම හැදෙන්නේ. ඊළඟට නීතිගරුකභාවය. පාලේ පයින් යන අය කොයි පැත්තෙන්ද යන්න ඕනේ. අපට විනයක් තියෙනවා. ශික්ෂණයක් තියෙනවා. පාලේ පයින් යන අය දකුණු පැත්තෙන් යන්න ඕනේ. හොඳයි පාලේ පයින් යන කෙනා වම් පැත්තෙන් ගියොත් මොකද වෙන්නේ. වම් පැත්තෙන් ගියොත් එහෙම රියදුරු මහත්මයා අමාරුවේ වැටෙනවා. රියදුරු මහත්වරු අමාරුවේ දානවා. ඔබ තුළ විනයක් නැති වුණත් ශික්ෂණයක් නැතිව ඔබ පාලේ වම් පැත්තෙන් ගියොත් කීදෙනෙක් අමාරුවේ වැටෙනවාද? ඉතින් ඔන්න වාහනයක හැප්පුණොත් එහෙම ඒ වටපිට ඉන්න අය මොකක්ද කරන්නේ ? ඒ අය එකතුවෙලා ඒ වාහනය කුඩු කරනවා. ඒ රියදුරු මහත්මයාට හොඳටම තලනවා ගහනවා. බලන්න එතකොට මේ ගොඩක් අය හිතාගෙන ඉන්නෙ පයින් යන අය බෝධිසත්වරුන් කියලා. පයින් යන අය වැරදි කරන්නෙම නැහැ කියලා තමයි හිතාගෙන ඉන්නේ. සමහරවිට පාර මාරුවෙන් කහ ඉර පෙනි පෙනී මේ පුංචි ප්‍රමාණයක්

දුරට ගිහිල්ලා ආපස්සට හැරෙන්න තියෙන එකට කම්මැලිකමට ඊට මෙහායින් පනිනවා. වාහනයේ හැපෙනවා. වැදුණහම ගිහිල්ලා වැටෙන්නේ කහ ඉර උඩට. ඊට පස්සේ මොකද වෙන්නේ ? වටපිටේ හැමෝමත් එක්කම කියනවා කහ ඉරේදී හැප්පුවා කියලා. ඒ මොකෝ පයින් යන අය වැරදි කරන්නෙම නැහැ කියලා තමයි හිතාගෙන ඉන්නේ. තම තමන් තමන් ගාව විනය හදාගන්නකෝ අනුන්ට දොස් කියන්නේ නැතිව. ඔබ කල්පනා කරලා බලන්න ඔබ ළඟ විනය තියෙනවද කියලා.

ඔබ මවක් නම් මවකට තියෙන්න ඕනෑ විනය ඔබ ළඟ තියෙනවද බලන්න. ඔබ කාන්තාවක් නම් ඔබ ළඟ තියෙන්න ඕනෑ කරන විනය ඔබ ළඟ තියෙනවද බලන්න. ඔබ පිරිමියෙක් ඔබ තාත්තා කෙනෙක් ඔබ ගුරුවරයෙක් ඔබ ග්‍රාමසේවක නිලධාරී කෙනෙක් ඔබ පොලිස් නිලධාරී කෙනෙක් කවුරුහරි වෙන්න පුළුවන් ඊට අදාළ කරන විනයක් තියෙනවා. ශික්ෂණයක් තියෙනවා. ඒක ඔබ ළඟ තියෙනවද කියලා ඔබ කල්පනා කරලා බලන්න. ඔබ වැඩිහිටියෙක් වුණොත් ඔබ මුළු සමස්ත සමාජයටම ආදර්ශය දියයුතුම වෙනවා. විනය හදාගන්න පළමුවෙන්ම ගෙදර. කොහොමද ගෙදර විනය හදාගන්නේ ? කොස්ස ගත්තොත් අතුගාලා ආයේ ඒක එතනින් ගෙනල්ලා තියන්න ඕනෑ. ඉඳල ගත්තොත් අතුගාලා ආයෙත් තිබුණ තැනින් තියන්න පුරුදු කරන්න ඕනෑ. ඉඳල තියෙන තැනින් අතුගාන්න පටන් ගන්නවා. අතුගාගෙන අතුගාගෙන ගිහිල්ලා අල්ලපු අයගේ වතු වල ඉඩම්වල අගල් ගොඩ කරලා එතනින් ඉඳල තියලා එනවා. පහුවදාට අතුගාන්න ගිහිල්ලා ඉඳල හොයනවා ඊට පස්සේ. උදේට පාන් ගෙඩියක් ගෙනල්ලා අම්මා විග විගහට ලහිලහියේ පාන් ගෙඩිය කපන්න පිහිය හොයනවා. ගෙදර ඉන්න හැමෝගෙන්ම අහනවා කෝ පිහිය කියලා.

එක්කෙනෙක් කතා කරලා කියනවා ඔන්න මල්ලි ගත්තා සරුංගල් හදන්න කිතුල් පිති කපන්න. එහෙ ගිහින් භොයලා බලන කොට කිතුල් ගහ ළඟ පිහිය දාලා ඇවිල්ලා. වත්තේ දාලා ඇවිල්ලා ඒක. ශික්ෂණයක් හදලා තිබුණා නම් පිහිය තියෙන්නේ ඊට අදාළ තැන. ඕන දෙයකට අවශ්‍ය දෙයකට ඒක අරගෙන ඒ කටයුත්ත නිම කරලා පිහිය ගෙනල්ලා නියමිත තැන තියන්න ඕනෑ කියලා වැඩිහිටියෝ ඒ ආදර්ශය දීලා තිබුණා නම් කොච්චර වටිනවද? කල්පනා කරලා බලන්න ඒ නිසා අපේ ජීවිතය හදාගන්න ගෙදරින් පටන් ගන්න ඕනෑ මේ කියන විනය, හික්මීම. ආයතනයකට යන්නේ ගෙදර ඉඳලානෙ. ආයතනවල නම් විනය පිරිහිලා. ඇත්ත කතාව ඒක තමයි. මුළු සමස්ත පාසල් පද්ධතියම අරගෙන බැලුවහම විනය සෑහෙන විදිහට පිරිහිලා තියෙන්නේ. මේකට දරුවන්ටම දොස් කියන්න බැහැ ඒ මොකෝ ගෙදර ඉඳලනෙ එන්නේ. ඒ නිසා අම්මා තාත්තා තුළ හදාගන්න ඕනෑ කරනවා මේ විනය.

මේ විනය ආහාර ගැනීමේදීත් තියෙන්න ඕනෑ. හැදිවිච්ඡාමනෙ මේ කියන්නේ. ආහාර ගන්න කොට නැත්නම් කෑම වේලක් කන කොට වතුර බොන කොට මේ විනය තියෙන්න ඕනෑනෙ. දහමේ උගන්වලා තියෙනවා අපටත් විශේෂ කාරණාවන්. “න චප්ප චප්ප කාරකං බුත්ථෙස්සාමි සික්ඛා කරණියා.” ආහාර ගන්න කොට චප්ප චප්ප ගාන හඬ නැගෙන්නේ නැතිව ගන්න ඕනෑ ඒක තමා හැදිවිච්ඡාම.

“න සුරු සුරු කාරකං බුත්ථෙස්සාමි සික්ඛා කරණියා.” දියර ජාති බොන කොට සුප් බොන කොට එහෙම විශේෂයෙන් ඔය සුරු සුරු ගාන හඬ අර සත්තු එහෙම දියර ජාති බොන කොට එන හඬ නොයෙන විදිහට වගබලා ගන්න ඕනෑ.

“න ඔට්ට නිල්ලේහේකං බුත්ථෙස්සාමි සික්ඛා

කරණියා". ආහාර කන කොට භුක්ති විඳින කොට පරිභෝජනය කරන කොට තොල් ලෙව කකා නොකැපුතුයි කියලානෙ තියෙන්නෙ. වඳුරන් මෙන් හක්කේ පුරවාගෙන නොකැපුතුයි කියලා තියෙන්නෙ. අර බලන්න උපහාසයක් එක්කයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කාරණාව ගැන කියන්නෙ. හක්කේ පුරවාගෙන කවුරුහරි කනවා නම් ඒ වඳුරෝ. උපහාසයක් එක්ක දාලා තියෙන්නෙ. ඉතින් මේ කියන කාරණාවලින් තොරව පිළිවෙළකට ආහාර වේල ගන්න කොට කොච්චර හැදියාවක් එතන තියෙනවද? අපේ පැරැන්නෝ ළඟ මේවා තිබුණා බොහොමත්ම ඉහළින්. ඒ නිසා සමහර විට මුහුදුපුරෙක් මිනිබිරියක් බත් පිඟානේ මැදින් කන්න පටන් ගත්තොත් ආච්චි ඇවිල්ලා කන මිරිකලා නැත්නම් සීයා ඇවිත් කන මිරිකලා තරයේ ප්‍රකාශ කරනවා කොනක ඉඳලා පිළිවෙළකට කන්න ඉගෙන ගන්න කියලා. ගෙදර තමයි අපට යම් දවසක අපේ ජීවිතය සාර්ථක කරගන්න තියෙන පාසැල. ඒ විනය උගන්වන පාසැල. විනය සම්බන්ධ ගුරුවරිය අම්මා. විනය සම්බන්ධ ගුරුවරයා තාත්තා. ඇත්තටම තාත්තා විනය සම්බන්ධ ගුරුවරයා නෙවෙයි. තාත්තා විනය සම්බන්ධ විදුහල්පතියි. එසේ වෙන්න ඕනෙ. හැබැයි ආදර්ශයෙන්මයි එසේ විය යුත්තේ. ආදර්ශයෙන් එසේ ලබා නොදෙන තාක් කල් අපේ රටේ පිරිහෙන්නෙ විනය. නැවත නම් එය හදන්න හම්බ වෙන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා හැම ක්ෂේත්‍රයකම හැම පුද්ගලයෙක්ම පළමු කොට තමන් තුළ ස්වයං විනයක් හදාගන්න. අදින ඇඳුම තුළ ඒක තියෙන්න ඕනෑ. කොණ්ඩය පිරන කොට ඒ විනය

තියෙන්න ඕනෑ. කතා කරන වචනය තුළ ඒ විනය කියන එක තියෙන්න ඕනෑ. හැමදෙයින්ම ගමනින් පවා නිදියන කොට පවා ඔය කියන විනය තියෙන්න ඕනෑ කියලයි අපි කියන්නේ විශ්වාස කරන්නේ. ඒ මොකද එතනින් තමයි පුද්ගලයාගේ හැදියාව නිරූපණය කරන්නේ. මනුෂ්‍යකම ගුණවත්තකම සිල්වත්තකම හැදිවිච්ඡකම ඔය ඔක්කෝම විනය ගරුකකමත් එක්ක තමයි ගොඩනැගෙන්නේ. ඒ නිසා විනයගරුක පුද්ගලයෙක් වෙන්න ඔබ හැම කෙනෙක්ම අධිෂ්ඨාන කරන්න. ඔබට ඒ සඳහා මේ උපදේශයත් බොහෝ කොට පිහිට උපකාර වේවා කියලා ප්‍රාර්ථනා කරන ගමන් අද දවසේ සියලු කටයුතු සාර්ථක වේවා. ඔබට දළඳා සම්පූර්ණ පිහිටයි.

ධර්ම දේශනා - 2

2019-01-06 දින ධර්ම දේශනාව

සමන්තා චක්ක වාලේසු
අත්‍රා ගච්ඡන්තු දේවතා
සද්ධම්මං මුනිරාජස්ස
සුනන්තු සග්ග මොක්ඛදං

ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

ධර්මශ්‍රවණාභිලාෂී සැදැහැති වාසනාවන්ත පින්වත්නි,

උදා වූ අලුත් අවුරුද්ද සුවදායක වසරක් බවට පත් කරගන්න හිරු TV සමාජ සංගායනා මේ දිනවල පින්වත්ත ඔබ සියලු දෙනාටම ඔබේ ලබන ජීවිතයේ ඉදිරි අනාගතය නැත්නම් ලැබූ අලුත් අවුරුද්දට කොහොමද මුහුණ දෙන්න ඕනෑ කියන වග තේරුම් කරලා දෙනවා. අපි සමාජ සංගායනා තුළින් වරින් වර විවිධ මාතෘකාවලින් ලැබූ අලුත් අවුරුද්ද ජය ගැනීම පිණිස වුවමනා කරන දේ සාකච්ඡා කරමින් පසුවෙනවා.

පින්වතුනේ අද දවසේ මම විශේෂ කොට ආමන්ත්‍රණය කරන්න ධර්ම දේශනා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා අපේ ඉගෙන ගන්නා දූ දරුවන්ට. හිමිදිරි උදෑසන හිරු අසන දූ දරුවෝ බොහොමයක් අපි සමඟ කතා කරනවා. සාකච්ඡා

කරලා තියෙනවා. දුවේ පුතේ අවුරුද්දක් ගිහින් අවුරුද්දක් ලැබුවා. ඔබේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් ඔබේ අනාගතය වෙනුවෙන් ඔබ මොනවද සැලසුම් හදාගත්තේ. අන්න ඒ පිළිබඳව තමයි අද විශේෂ කොට කරුණු පැහැදිලි කරන්නේ. පළමු කොටම දුවේ පුතේ ඉගෙනගන්න දරුවන් වශයෙන් අපි කළ යුත්ත තමයි කැප කිරීම. කැපකිරීමකින් තොරව ඉගෙනගන්න අමාරුයි. අපිට ඉගෙනගන්න තියෙන දේ බොහෝයි. ඉගෙනගැනීම කියලා ගත්තහම ඒක පුළුල් විෂය මාලාවක්. මොනතරම් දේවල් ඉගෙන ගන්න තියෙනවාද? පාසැල් ජීවිතය තුළ විෂයානුබද්ධ කාරණාවන් ඉගෙන ගන්නවා වගේම සමාජය තුළ තව බොහෝ දේවල් අපට ඉගෙනගන්න තියෙනවා. දැනුමෙන් පරිපූර්ණ මනුෂ්‍යයෙක්, පුරවැසියෙක් බවට පත්වෙන්න පුංචි කාලයේ ඉඳලාම අධ්‍යාපනයට ආශාවක් ඇති කරගන්න ඕනෑ. දුවලා පුතාලා සිත්තන් එපා අම්මා තාත්තා මේක ලබාදෙන්න ඕනෑ ඒක අනිවාර්යය යැයි කියලා. එහෙම සිත්තවා නම් ඒක වරදක්.

අම්මා තාත්තාගෙන් අපට ලැබෙන්නේ ප්‍රතිශතයක් විදිහට ගත්තොත් 25% වගේ ප්‍රමාණයක්. එතකොට ගුරුවරයන්ගෙන් සමහරවිට අපි සිතාගෙන ඉන්නවා නම් අපට අධ්‍යාපනය ලබාදීම ගුරුවරයා සතු පරම වගකීමක් කියලා ඒක වරදක්. එහෙම සිත්ත එක වරදක්. එතකොට ගුරුවරයාගෙන් අපට ලැබෙන්නේ 25% වගේ ප්‍රමාණයක්. දෙමව්පියන්ගෙන් 25% ක්ද ගුරුවරුන්ගෙන් 25% ක්ද වශයෙන් තමයි අපට දැනුම ලැබෙන්නේ. 50% ක්ම අපි සොයා ගන්න ඕනෑ. අපි මහන්සිවෙලා සිතලා සොයන්න දේවල් තියෙනවා. විමසලා සොයා ගන්න ඕනෑ දේවල් තියෙනවා. ඇසුරුකරලා සොයා ගන්න ඕනෑ දේවල් තියෙනවා. කියවලා සොයා ගන්න ඕනෑ

දේවල් තියෙනවා. පර්යේෂණ කරලා සොයා ගන්න ඕනෑ දේවල් තියෙනවා. මේ සියලු දේවල්ම තම තමන් පෞද්ගලිකව සොයා ගන්න ඕනෑ 50% ක ප්‍රමාණයක්. ඒ නිසා ලැබූ අලුත් අවුරුද්දේ අධ්‍යාපනයෙන් ඉහළට ගමන් කිරීම වෙනුවෙන් සමාජ සංගායනා තුළින් මොනවද ඔබට කියලා දෙන්න පුළුවන් කියලා අපි කල්පනා කළා. ඒ අනුව තමයි අද මේ කරුණු පැහැදිලි කරලා දෙන්න මහත්සි ගන්නේ.

දුවේ පුතේ ඉගෙනගන්න සෑම කෙනෙක්ම මම කිව්වේ කැපකිරීමක් කරන්න ඕනෑ කියලා. ඒ පළමුවෙනි එක තමයි පාන්දරින් අවදිවෙන්න ඕනෑ. දැන් මේ පැවිදි අපේ ජීවිතය තුළ අපිව මහණ කරන්න පැවිදි කරන්න පන්සලට බාර දුන්නහම අපිට අපේ ගුරු භාමුදුරුවෝ මුලින්ම උගන්වන්නේ කාලසටහනක් කටපාඩම් කරන්න. බලන්න කල්පනා කරලා දැන් කරන්න ඕනෑ දේ ඔබ සිතනවා අවශ්‍ය විෂය කරුණු කියලා. අපිට මුලින්ම දෙන්නේ කාලසටහන කටපාඩම් කරන්න. කියන එක වරදවා ගන්න එපා. කටපාඩම් කරන්නේ මොකක්ද කාලසටහන. ඒ තරම් දිග කාලසටහනක් අපට තියෙන්නේ. ඉස්සර වෙලාම කාලසටහන කටපාඩම් කරලා ඉන්න ඕනෑ. ඒක නිසා කාලයක් දාගෙන කාලසටහන කටපාඩම් කරනවා. සැදුහැයෙන් සසුන් වන් කුල දරුවන් විසින් අරුණට පළමුව නැගිට දැනට වළඳා මළ පෙත් මං ඇමද ආදි විදිහට පාඩම් කරනවා. දැන් ඕකේ තියෙනවා කරන්න ඕනෑ දේ. ශ්‍රද්ධාවෙන් ශාසනයට එන කුල දරුවා අරුණට පළමුව නැගිටින්න ඕනෑ. ඔන්න පුතේ ඉලක්කයක් තියාගෙන ගමනක් යමු. ඒ ඉලක්කය සපුරා ගන්න නම් මුලින්ම කරන්න ඕනෑ දේ මොකක්ද? අරුණට පළමුව අවදි වෙන්න ඕනෑ. අරුණ උදාවෙනවා උදේ පහට පමණ ඒ නිසා පහට කලින් අවදි වෙන්න ඕනෑ කියන

එකයි මේ කියන්නේ. ඔය සමහර අම්මලා අපිත් එක්ක කියනවා හාමුදුරුවනේ අපේ මේ දරුවන්ව උදේ ඇහැරවා ගන්න හරිම අමාරුයි කියලා. එළිවෙන්න එළිවෙන්න තව තව වකුටු වෙනවලු. අල්ප “ ද ” වගේ වකුටු වෙනවලු. අම්මා තාත්තා සමහරවිට හය හත් ගමනක් කතා කරලා පාසල් යන්න පරක්කු වෙනවා නැගිටින්න මුහුණ සෝදා ගන්න කියලා කියද්දී තව තව ඇකිලෙන චේලාවල් තියෙනවා. සමහරවිට දර කොටයක් වගේ එහෙ හොලවලා මෙහෙ හොලවලා තමයි අම්මා ඇහැරවා ගන්නේ. අපට ඉලක්කයකට යන්න බැරිවෙයි ඔය විදිහට කළොත්. එහෙම නම් මුලින්ම කළ යුත්තේ අරුණට පළමුව අවදිවීමයි. අපට නම් ඒ කියන්නේ ස්වාමීන් වහන්සේලාට නම් අරුණට පෙර අවදිවෙච්ච ගමන්ම මුලින්ම කරන්න තියෙන්නේ දැනටි වළඳන්න. එහෙම නම් දත් මදින්න තියෙන්නේ. පාන්දර අවදිවෙච්ච ගමන්ම මුලින්ම කරන්න කියලා උපදෙස් ලැබෙන්නේ දත් මදින්න කියලා. ඉතින් ඊට හේතු මොනවද කියලා සොයලා බලන්න. අපි දන්නේ නැහැ දුවලා පුතාලා කොහොම කරනවද කියලා. අපට නම් එහෙම තමයි කාලසටහනේ දක්වලා තියෙන්නේ. දැනටි වළඳනවා කියන්නේ දත් මදිනවා කියන එකයි. ඉතින් ඔබ දැනටි වළඳන්නේ නැහැනේ. ඔබ බුරුසු වළඳලා එහෙනම් පටන් ගන්නකෝ වැඩ. පාන්දරින් අවදිවෙලා බුරුසු වළඳලා ඉතුරු වැඩ ටික පටන් ගන්න. මුල් කාලයේ ටිකක් අමාරුයි. කම්මැලියි. ශීත කාලයක් විශේෂයෙන් දුරුතු මාසය කියලා කියන්නේ. තවත් අමාරුයි. අවදිවෙච්ච ගමන් පොඩි ශරීර අභ්‍යාසයක යෙදෙන්න. ශරීර සුවතාවයක යෙදෙන්න ඉඩකඩ ඇති තැනකට ගොස්. ඕකට කියන්නේ නිදිගැට කඩනවා කියලා. නිදිගැට ටික කඩලා දමන්න. එහෙට මෙහෙට දිග ඇදිලා ටිකක් ඇඟිරිලා නැමිලා දිග

ඇරිලා එහෙම කරනම ඔය නිදිමත නැත්තටම නැතිවෙලා යනවා. ඔන්න ශබ්ද නගලා කැගහලා පාඩම් කරන්න පටන් ගන්න.

අවුරුද්දක් ගියා. පසුගිය අවුරුද්දේ මම සිටියේ අසවල් වසරේ. අසවල් ශ්‍රේණියේ. ඒ වසරට අදාළව පාඩම් කරන්න තිබිවිට දේ මම පාඩම් කරලා ඉවර කළාද? ඔව් කියලා උත්තරයක් ලැබුණොත් ඔබ ජයග්‍රහණයක් ලබලා තියෙනවා. නැත කියලා ලැබුණොත් පසු තැවෙන්න ඕනෙ නැහැ. හැකි ඉක්මනින් මසක් දෙකක් ඇතුළත ඒ ටික පාඩම් කරලා තියන්න. සමහරවිට ඒ චක්‍රය වෙන්න පුළුවන්. සමහරවිට ගණිත සූත්‍ර වෙන්න පුළුවන්. විද්‍යාවට අදාළ කරන සූත්‍ර වෙන්න පුළුවන්. සාහිත්‍යයට අදාළ කරන කවි වෙන්න පුළුවන්. ඒ වගේම බුද්ධාගම විෂයට අදාළ කරන ගාථාවන් වෙන්න පුළුවන්. පසුගිය වසරේ පාඩම් කරගත යුතුව තිබී පාඩම් කරගන්න බැරිවෙව්ව මේ කියන දේවල් ටික ඉක්මනින් පාඩම් කරගන්න ඕනෑ. මේ අවුරුද්දට පාඩම් කරන්න කොටසක් තියෙනවා. ඒ ටික මේ අවුරුද්දේ මුල් මාසය දෙක ඇතුළත පාඩම් කරලා කොනක් කරලා තියාගන්න.

දැන් බලන්න මගහැරිව්ව දේ අපි පාඩම් කරගන්නවා. මේ පාඩම් කරන අපේ සමහර දූ දරුවන් අපට කියන තව ගැටලුවක් තියෙනවා පාඩම් කරන්න පොත අතට ගත්ත ගමන්ම නිදිමත හැදෙනවා කියලා. නිදිමත හැදෙන්නෙ ඇයි කියලා සොයලා බලන්න ඕනෑ. මම එහෙම සොයලා බලලා තියනවා. පුත් දුවේ ගොඩක් වෙලාවට තමන්ගෙ කාමරය තුළ පාඩම් කරන්නෙ නැතිව ඉන්නවා නම් හොඳයි. පාඩම් කිරීම සඳහා කාමරය තෝරා ගන්නවා නම් කාමරයේ තියෙන ඔබ නිදන ඇඳ අවුල් කරලා දාන්න. පුළුවන් නම් ඔය ඇඳට තව කොට්ට දෙක තුනක්

දාලා අවුල් කරලා රෙද්දක් දාලා කොස්ස ඉඳල දෑමමත් කමකුත් නැහැ ඒකට. ඒ මොකෝ නිදිමත එනකොට ඇඳ දිහා බලනවානෙ ඇඳ දිහා බැලුවහම නිදිමත නැතිවෙයි. එතකොට නිදියන්නෙ කොහෙද ඇඳ අවුල් කරලා දාලා. අපි විසින්ම අපට පාඩම් උගන්වන්න ඕනෑ. ඔය නිදිමත හැදෙන්නෙ කාමරය තුළ. ඒ තමන්ගෙ ප්‍රිය තැනනෙ. ඒ කාමරය ගොඩක් පාවිච්චි කළේ නිදියන්නමනෙ ඒක නිසා නිදිමත එනවා. තව සමහර වෙලාවට පාඩම් කරන්න වුවමනායි කියලා සිතනවා නම් මම මේ කියන ක්‍රම අනුගමනය කරන්න. ශරීරයට ගොඩක් පහසුව ඇති වන භාන්සි පුටු පාවිච්චි කරන්න එපා. මගේ පෞද්ගලික උපදේශය නම් ඇන්දක් තියෙන පුටුවක්වත් පාවිච්චි කරන්න එපා කියලා. ඇයි එහෙම කියන්නේ ? ඒකට හේතුවක් තියෙනවා. අපි බිත්තියට හරි හේත්තු වුණොත් පුටුවට හරි හේත්තු වුණොත් භාන්සි පුටුවක භාන්සි වුණොත් ඔබේ මනස විවේක ගන්නවා. අපි කෙළින් තියන්න නැගිටිලා තියන්න අවදියෙන් තියන්න අපේ මනස දූවේ පුතේ හරිම වෙහෙසක් ගන්නවා. මනස ඒ වෙනුවෙන් ලොකු කැපකිරීමක් කරනවා. මනස හරි කැමතියි විවේකයක් ගන්න නිදාගන්න. හැබැයි මනසට නිදාගන්න බැහැ අපි කෙළින් ඉන්න කිසිම මොහොතක. ඒ මොකෝ අපි වැටෙන එක වළක්වන්න නම් මනස අවදියෙන් ඉන්න ඕනෑ. මනසට නිදිමත එනවා අපි කයට භාන්සියක් දුන්න ගමන්ම. කය මොකකට හරි හේත්තු කරපු ගමන් මනස එසැනින් විවේක ගන්නවා. එතකොට මොකද වෙන්නෙ නින්ද යනවා. ටික මොහොතකට හරි නින්ද යනවා. ඒ නිසා පළමුවෙන්ම පාඩම් කරන දූ දරුවෝ කළ යුතු දේ තමයි තමන්ගේ ශරීරය හේත්තු කරලා පාඩම් කරන තැනකට පත් නොවී ඉන්න එක. ඒකයි ඇන්දක්වත් නැති පුටුවක් පාවිච්චි කරන්න කියලා මතක් කළේ.

ඒක වැදගත් කාරණාවක්. ඒ වගේම තමන් විසින් ඉගෙනගෙන තියෙන්න ඕනෑ එක එක ක්‍රම ශිල්ප නිදිවර්ජිතව මේ කටයුත්ත කරන්න. නිදිමත එන වෙලාවට පුළුවන් ඉඩකඩ තියෙන තැනකට ගිහිල්ලා පොත අතට අරගෙන නැගිටලා හෙමිහිට සක්මන් කරමින් පාඩම් කරන්න. එහෙට මෙහෙට හෙමින් සැරේ ඇවිදිමින් පාඩම් කරන්න පුළුවන්. එතකොට නිදිමත එන්නේ නැහැ.

ජනවාරි මාසයේ ඔන්න ඉලක්කය හදාගෙන මේ කියන දේ අභ්‍යාස විදිහට කරලා බලන්න. දෙසැම්බර් මාසයේ ඔබේ අවසාන විභාගය එනවිට ඔබ කොතනද ඉන්නේ කියලා ඔබටම පුළුවනි ඔබ ගැන එතකොට ප්‍රගතිය පිළිබඳව ඕනෑ නම් සටහනක් හදාගන්න. අද ඉඳලා මේ වැඩේ පටන් ගත්තොත් කඩදාසියක පොතක සටහනක් දාලා තියාගන්න මගේ ප්‍රගතිය කොයි වගේද කියලා මේ කියන ක්‍රම ටික අනුගමනය කරලා. එතකොට ඇවිදිමින් පුළුවන් ඔය කියන පාඩම් කිරීම කරන්න. නිදිමත එනවා නම් ඒ වෙලාවට ගණන් හදන්න තියාගන්න සටහන් ලියන්න තියාගන්න. මනස ටිකක් වැඩිපුර ඒ වැඩේට වෙහෙසෙනවා. ගණන් හදන කොට මනස වෙහෙසෙනවා. සිතන්න ඕනෑ වෙනවා එතකොට නිදිමත නැතිවෙලා යනවා. පරිසරය වෙනස් කරගන්න. දහවල් කාලයේ නම් හරිම හොඳයි ගහක් යටට ගිහිල්ලා පාඩම් කරන්න පුළුවන් නම්. ඒ ගහ නිසා ගොඩක් දේ ලැබෙනවා ඔබේ පාඩමට අනුග්‍රහය පිණිස. හොඳ වාතාශ්‍රයක් ලැබෙනවා. හොඳට හුස්ම ටික ගන්න පුළුවන් පිරිසිදු ඔක්සිජන් වාතය එතකොට ලැබෙනවා. කාමරයට වඩා එතන හොඳ සිසිලක් ලැබෙනවා. පුතේ දුවේ අමතක කරන්න එපා ලොව්තුරා බුද්ධත්වය කියලා කියන්නේ බුද්ධියේ උපරිම එලයයි. අපේ මහා බෝසතාණන් වහන්සේ ඒ කියන උත්තරීතර

බුද්ධියේ ඉහළම ඵලයට පත්වෙන්නෙ ගහක් යට ඉඳගෙන. ඒ නිසා ගහකින් අපේ මනස අවදි කරන්න මනස ශක්තිමත් කරන්න ලැබෙන උත්තේජනය මනින්න බැරි තරම් එකක්. කරලා බලන්න ඒ නිසා. ඔය ගෙයක් ඇතුළේ ඉඳගෙන කාමරයක් ඇතුළේ ඉඳගෙන හිරවෙලා පාඩම් කරනවාට වඩා එළිමහනේ බලන්න පාඩම් කරලා කොයි වගේ වෙනසක් ගොඩනගාගන්න පුළුවන් වෙයිද කියලා.

ඇයි අපි මේ කරුණු කාරණා මේ අවුරුද්දේ මුල් මාසේම කියන්නෙ. ඒ මේ අවුරුද්ද ඔබේ සාර්ථකම වසර බවට පත් කරන්න ඕන නිසා. ඔබේ ඉලක්ක සපුරන වසර බවට පත් කරන්න ඕනෑ නිසා. ඔබට වුවමනා නම් ඔබට හැකියාව තියෙනවා දුවේ පුතේ මේ අවුරුද්ද අවසාන වෙන කොට ඔබේ පන්තියේ ඔබ පළවෙනියා වෙන්න. ඔබ අදම අධීෂ්ඨානය කරන්න ඒ වෙනුවෙන් මම මගේ පන්තියේ පළවෙනියා වෙනවා මේ සැරේ කොහොමහරි අවසාන වාර විභාගය වෙන කොට කියලා. සාමාන්‍ය පෙළ ලියන දරුවෙක් නම් ඔබට පුළුවනි ලංකාවේ පළවෙනියා වෙන්න. විභාගය ලියන දරුවෝ එසේ කල්පනා කරන්න. මම ඉහළින්ම සමත් වෙනවාය කියලා අදිටන් කරගන්න. අන්න ඉලක්කය. ඔය ඉලක්කය නැති කිසි කෙනෙකුට ලැබෙන එකක් බාරගන්න වෙනවා. ලැබෙන එකක් ලැබෙන්නෙ කරපු හැටියට තමයි. ඉලක්කයක් තියෙන කෙනාට ගමනක් තියෙනවා. ඒ ගමනට කැපකිරීම් කරන්න අවශ්‍යයි. අන්න ඒ කැපකිරීම්වලදී ටිකක් නිදිවරන්න ඕනෑ. මහන්සි වෙන්න ඕනෑ. බඩගින්න ගැන ඒ හැටි සිතන්න නැතිව තියෙන දෙයක් කාලා මේ වැඩේ කරන්න ඕනෑ. අරමුණ ජයග්‍රහණය කරන්න මහන්සි ගන්න ඕනෑ කියන එකයි කියන්නෙ. එසේ නොවී කවදාවත් අපට බැහැ දුවේ පුතේ අපේ

ඉලක්කවලට ගමන් කරන්න.

ඔබ දන්නවද තක්ෂලා නුවර දිසාපාමොක් ඇඳුරුතුමාගේ පන්තියේ දක්ෂම ශිෂ්‍යයා කවුද කියලා එදා. ඒ කියන්නේ මීට අවුරුදු 2600 කට එහා. ඒ සිද්ධාර්ථ ශිෂ්‍යයායි. මොනතරම් ඔහු අවධානයෙන් ගුරුවරයා කෙරෙහි සිටියද කියනවා නම් යම් වචනයක් යම් වාක්‍යයක් ගුරුවරයා ප්‍රකාශ කරන්නට හුස්ම ඉහළට අරගෙන ඒ වචන ටික කටෙන් එළියට දානකොට තොල් සොලවන්න ඕනැනේ “ ඔට්ට පහත මත්තේන ” කියලා තියෙනවා වචනයක්. ගුරුවරයා තොල් සොලවනකොටම සිද්ධාර්ථ ශිෂ්‍යයා අවබෝධ කරගෙන ඉවරයි. තේරුම් අරගෙන ඉවරයි මේ කියන්න හදන්නේ මේක කියලා. අපටත් තියෙනවානේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උගන්වලා ඉගෙනගන්න දරුවෝ මුලින්ම කළ යුතු දේ තමයි කන් යොමු කිරීම කියලා. “සුස්සුසාය ” මැනවින් ඇහුම්කන් දෙන්න. මැනවින් ඇහුම්කම් දෙන්නනේ කන් දෙකක් තියෙන්නේ හැමෝටම. දෑත් ඉන්ද්‍රියන් අනුව කල්පනා කරලා බැලුවහම මිනිස්සුන්ට වැඩියෙන් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා කනකට වඩා කට. ඕන කෙනෙක් ගෙන් අහලා බලන්න කනයි කටයි දෙකෙන් වඩාත්ම වැදගත් මොකක්ද කියලා. ගොඩක් අය කියන්නේ කට කියලා. ඇයි කට ඒ තරම් වැදගත් නම් කට එකක් වෙලා කන් දෙකක් වුණේ කියලා සිතන්න වෙනවා. කෙනෙක් ගෙන් ඇහුවහම මාරුවක් දාගන්න පුළුවන්ද කොහොමද කැමති කියලා සමහරවිට කියයි කන් නම් එකක් තිබුණත් ඇති කටවල් දෙකක් තිබ්ලා කියලා. ඒ මොකෝ සමහරවිට කටවල් එකක් තිබ්ලත් කටවල් දාහකින් වැඩ ගන්නවා වගේ වැඩකරන අයත් ඉන්නවනේ. සොබාදහමින් ඇයි අපට කන් දෙකක් දුන්නේ ? ඒ මැනවින් ශ්‍රවණය කරන්න. මොකද ඒක අත්‍යාවශ්‍යම කරන

කාරණාවක් නිසා, බුද්ධිය දියුණු කරන්න නම් මේ මනුසත්වයාට ඔය කන් දෙකෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනය ගන්න සිද්ධ වෙනවා. ඒකයි කිව්වේ “ සුස්සුසාය ” මැනවින් ඇහුම්කන් දෙන්න ඕනෑ කියලා. මුලින්ම කල්පනා කරන්න මොකටද මම ඉගෙන ගන්නේ කියලා. ඔබ ඔබෙන්ම ප්‍රශ්නයක් අහන්න මොකටද මම ඉගෙන ගන්නේ කියලා. ඒකට උත්තරයක් හදාගන්න කවුරු වෙන්නද ඉගෙනගන්න කියලා. වෛද්‍යවරයෙක් වෙන්න ඉංජිනේරුවෙක් වෙන්න නැත්නම් ගුවන් නියමුවෙක් වෙන්න එහෙම නැත්නම් විද්‍යාඥයෙක් වෙන්න ඔහොම විවිධ දේ තියෙන්න පුළුවන්.

ඉතින් ඔය අතරතුරේදී ව්‍යාපාරිකයෝ වෙන අයත් ඉන්නවා. වඩු කාර්මිකයෝ ඉන්නවා. තව විවිධාකාර අය ඉන්නවා. බොහොම කලාතුරකින් කෙනෙක්නෙ පැවිදි වෙන්න ඉගෙනගන්නෙ. ඒක ඉතින් ඇහුවහම දාහකට එක්කෙනෙකුත් නැතිතරම්. මොකක්ද ඔබේ අනාගත බලාපොරොත්තුව කියලා ඇහුවහම මහණ වෙන්න කියලා කියන්නෙ ඉතාමත්ම අතලොස්සක්. එහෙම අය නැතිතරම් තමා. කමක් නැහැ දුන් ඔබට තියෙනවා ඔබේම කියලා ඉලක්කයක්. වෛද්‍යවරයෙක් වෙන්න කියමු ඉතින් වෛද්‍යවරයෙක් වෙන්න බැහැනෙ නිකන් ඉදලා. මහන්සිවෙලා ඉගෙනගන්න ඕනෑ. ඔන්න ඔය ඉලක්කය හරිම වැදගත්. ඒ මොකෝ ඒක තමයි ඔබේ අධ්‍යාපනය තුළ ඔබව පොළඹවන කාර්යය බවට පත්වෙන්නෙ. ඔබව පොළඹවනවා ඔය ඉලක්කයට යන්න. ඒ නිසා සෑම දරුවෙකුටම ඉලක්කයක් හදලා දෙන්න අම්මා තාත්තා වගබලා ගන්න ඕනෑ. අද කියන්නෙ දරුවන්ට බණක් කියලා අම්මා තාත්තා මේකෙන් අයිත් වෙන්න උත්සාහ ගන්න එපා. මේ උපහැරණ තම තමන්ගෙ මොන තරාතිරම තිබුණත් ජීවිත

සාර්ථක කරගන්න හේතුවක් වෙනවා. හැමදාමත් වැඩිහිටියන්ට කතා කරන නිසයි අද මම දරුවන්ට කතා කරන්න තීරණය කළේ. ඒ නිසා දුවේ පුතේ අධ්‍යාපනයෙන් ඉහළට ගමන් කරන්න මතක ශක්තිය ධාරණ ශක්තිය වැඩි කරගන්නට අපට ගොඩක් දේවල් තියෙනවා. කතන්දර කියවා ගන්න තියෙනවා. ගැමි කතා තුළ අපේ බුද්ධි වර්ධනය වෙන දේවල් ගොඩක්ම තිබුණා. දැන් ගොඩක් දුරට තියෙන්නේ බුද්ධිය මොට කරන දේවල්. එදා එහෙම නෙවෙයි අපට සිතන්න දේවල් තිබුණා. බලන්න තේරවිලි තිබුණා. අපි ඒ කාලේ පාසලේදී දහම් පාසලේදී සම්භිවලට තේරවිලි තරඟ තිබ්බා. ඒවායින් කොච්චර අපේ බුද්ධිය දියුණු වෙන මට්ටමක් මතක ශක්තිය ධාරණ ශක්තිය වැඩි වෙන මට්ටමක් තිබුණාද? ඒවා මනිනවා සමහර සම්මුඛ පරීක්ෂණවලට ගියහම සාමාන්‍ය දැනුම කොයි වගේද කියලා.

මට පුංචි කතාවක් මතක් වුණා. එක්තරා තරුණයෙක් රක්ෂාවක් සොයමින් සිටියා. ඔහුට ආරංචි වුණා අසවල් තැන මේ විදිහේ රක්ෂාවක් සඳහා ඉල්ලුම් කරලා තියෙනවා කියලා. ඔහු ගිහින් ඒ විදිහට ඉල්ලුම් කළා. එතකොට ඒ සම්මුඛ පරීක්ෂණය සඳහා ඔහුට දිනයක් ලබාදුන්නා. ඔහු ඒ දිනයට සම්මුඛ පරීක්ෂණයට ගියා. විශාල පිරිසක් එතනට ගිහිල්ලා හිටියා ඊට කලින්. ඔහුගෙ වාරය ආවහම ඔහු අරගෙන ගිය බෑගයත් ගෙන ඒ කාර්යාලය ඇතුළට ගියා. ඇතුළට ගියහම එතන සිටිය ඒ සම්මුඛ පරීක්ෂණය සිද්ධ කරන නිලධාරී මහත්මා නැගිටලා ඇතුළට ගිහින් පුරවලා වතුර වීදුරුවක් අරගෙන ආවා කිසිවක් කතා කළේ නැහැ. කතා කරන්නෙ නැතිව කට කපලා පිරෙන්න වතුර වීදුරුවක් ගෙනත්ලා ඔහු ඉදිරියෙන් තිබ්බා. එකපාරටම ඔහු කල්පනා කළා මොකක්ද මේ වෙන්නෙ කියලා.

ඔහුට තේරුණා මෙතන වෙන දේ. එතකොට ඔහු මොකද කළේ ඔහුගෙ බෑගයට අත දමා එහි තිබී ඉදිකටුවක් අරගෙන අර වතුර වීදුරුවට දමීමා. ඊට පස්සේ එතන හිටපු ඒ සම්මුඛ පරීක්ෂණය කරන නිලධාරිතුමා එතුමාව තෝරාගෙන හොඳයි ඔබව අපි තෝරා ගත්තා කියලා කිව්වා. දැන් මොකද මෙතන සිද්ධ වුණේ ? කතා නොකරපු භාෂාවකින් ව්‍යාංගයෙන් මොකක්ද කිව්වේ ? ඔහු ඇතුළට එතකොට කිව්වා ඔහුට මෙහි බිංදුවක්වත් ඉඩකඩ නැහැ කියලා. ඉඩකඩ නැහැ කියන එක කොහොමද තේරුම් කළේ. පිරෙන්න වතුර වීදුරුවක් අරගෙන ආවා. වතුර වීදුරුව දැන් පිරිලා තියෙන්නේ. ඒකෙන් කියවෙනවා මෙහි වෙන කෙනෙකුට ඉඩකඩ නැහැ කියලා. ඒක තේරුම් ගත්ත මේ රක්ෂාව සොයන තරුණයා මොකද කළේ ඉදිකටුවක් අරන් ඒක දමීමා අර වතුර වීදුරුවට. කොච්චර කට්ටිය සිටියත් බොහෝම පුංචි ඉඩක් තමයි අවශ්‍ය කරන්නේ කියලා ඔහු තීරණය කළේ ඔහු ප්‍රකාශ කළේ. ඉදිකටුවක වගේ පුංචි ඉඩකඩක් තිබුණොත් මට ඇති කියලා තමයි ඔහු කිව්වේ. එහෙම ප්‍රමාණයක් සපුරාගන්න නම් ඔබට මෙහි ඉඩ තියෙනවා කියන එක තමයි ඔවුන් කිව්වේ. ඔහුව තෝරා ගත්තා රක්ෂාව සඳහා. ස්ථානෝචිත ප්‍රඥාව කියන්නේ මේක. අපට අවබෝධයක් තියෙන්න ඕනෑ යමක් පිළිබඳව හොඳින් තේරුම් ගන්න.

පුතේ දුවේ ඒ වෙනුවෙන් සමාජ කාරණා රාශියක් දැනගන්න තියෙනවා. පොතපත කියවන්න ඕනෑ. පත්තර කියවන්න ඕනෑ. දැනුම ලැබෙන බොහෝ දේවල් අපි ඇසුරු නිසුරු කරන්න වුවමනා කරනවා. අන්න ඒ තුළ අපේ බුද්ධිය වර්ධනය කරන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. මේ අවුරුද්දේ පළමුවෙන්ම ඔබ අධීෂ්ඨානයක් කරගන්න අවශ්‍යයි ඉලක්කය මොකක්ද කියලා. ඒ ඉලක්කය සපුරාගැනීම පිණිස මේ වසරේ

මා විසින් කළ යුතු දේ කුමක්ද කියලා ඊළඟට කල්පනා කරන්න. අන්න ඊට ඕන කරන දේවල් වැඩි වැඩියෙන් කරන්න. බාහිර දේවල් ටිකක් අඩු කරන්න. ඒ කියන්නෙ අපි සිතමු මේ කටයුත්ත කරන ගමන් සෙල්ලම් කරන්න එපා කියන එක නොවෙයි කියන්නෙ. ටිකක් අඩු කරන්න ඒ කටයුතු. ඔබේ අංක එක විය යුත්තේ ඉලක්කය සපුරාගැනීමයි. මේ අවුරුද්දේ මම පන්තියේ පළමුවෙනියා වෙනවා. මම මේ අවුරුද්දේ සාමාන්‍ය පෙළින් ලංකාවේ පළමුවෙනියා වෙනවා. මම උසස් පෙළ ඉහළින්ම සමත් වෙනවා. ඔය විදිහට ඔබට ඉලක්කයක් තියෙනවා. දුවේ පුතේ එතනට තව එකතුකරගන්න ඔය ඉලක්කය සපුරාගන්න ඔබට ශක්තියක් වෙන ඔබව පොළඹවන තව කරුණු කාරණා. මගේ අම්මයි තාත්තයි මගෙන් මොකක්ද බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ. මම හොඳට ඉගෙන ගනිවි කියලා බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ අය මගේ ඉගෙනගැනීම වෙනුවෙන් කොච්චර කැප වෙනවද රැ දවල් දෙකේම. ඒ අය ආර්ථිකමය වශයෙන් වගේම තව තව පැතිකඩවල් ගණනාවකින් මගේ අධ්‍යාපනය සහ අනාගතය වෙනුවෙන් කැපවෙනවා. ඒ අභිංසක අම්මාගේ තාත්තාගේ බලාපොරොත්තු මම සඵල කරන්න ඕනෑ. ඒ අම්මා තාත්තාට මම සාධාරණයක් ඉටුකරන්න ඕනෑ. අම්මයි තාත්තයි මගෙන් ඉහළින්ම බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ හොඳට ඉගෙනගනිවි කියලා. දුවෙක් නම් විශේෂයෙන්ම ඉගෙනගැනීමත් එක්ක චරිතය ආරක්ෂා කරගනිවි කියලා. මෙන්න මේ අම්මා තාත්තාගේ බලාපොරොත්තු මම ජීවත් කරවන්න ඕනෑ. එසේ නම් මොකක්ද මම කළ යුත්තේ කියලා අදම හදන්න සැලසුම. මේ අවුරුද්දේ ඔබේ ඉලක්කය කරා යන්න ඕන කරන සැලසුම හදාගන්න. හදාගෙන ඊට කැපකිරීම් කරන්න. පාන්දරින්

අවදිවෙලා පාඩම් කරන වැඩ ටික කරන්න. අම්මා ගොඩක් සතුටු වෙයි. තාත්තා ගොඩක් සතුටු වෙයි. අම්මයි තාත්තයි ඔබට ඔයිටත් වඩා ඔබට වුවමනා කරන ඔබ කැමති බොහෝ දේවල් ළං කරලා දෙයි. ඒ මොකෝ මගේ දුව මගේ පුතා හරිම කැමැත්තෙන් ඉගෙන ගන්නවාය කියලා. අම්මත් එක්ක තාත්තත් එක්ක දුවේ පුතේ විනාඩියක් දෙකක් තුනක් කතා කරන්න ගත්තොත් ඔබ දන්නවාද ඔබ නැති තැන ඔබේ අම්මා තාත්තා කියන්නේ ඔබ ගැන කියලා. සෑම අම්මා තාත්තා කෙනෙක්ම කතා කරන්නේ තමන්ගේ දරුවෝ ගැන දරුවන්ගේ හපන්කම් ගැන දරුවන්ගේ දියුණුව ගැන. දරුවෝ හොඳට ඉගෙන ගත්තොත් දරුවෝ හොඳට ඉහළින්ම සමත් වුණොත් ඒක තමයි නිතරම අම්මා තාත්තා කතා කරන්නේ. ඒ සතුට අම්මට තාත්තට දෙන්න. ඒ වෙනුවෙන් අදම අධිෂ්ඨානයක් කරගන්න මේ අවුරුද්ද තුළ මම සැබෑ ප්‍රතිඵලයක් අරන් දෙනවාය කියලා. එසේ අධිෂ්ඨාන කරගෙන වැඩ කරන්න. ඒ වෙනුවෙන් සමාජ සංගායනා මේ අනුශාසනාව අපේ දූ දරුවන්ට මග පාදන්නක්ම වේවා. ඔබ සැමට තෙරුවන් සරණයි.

ධර්ම දේශනා - 3

2019-01-07 දින ධර්ම දේශනාව

සමන්තා චක්ක වාලේසු
අත්‍රා ගච්ඡන්තු දේවතා
සද්ධම්මං මුනිරාජස්ස
සුනන්තු සග්ග මොක්ඛදං

ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

ධර්මශ්‍රවණාභිලාෂී සැදැහැති වාසනාවන්ත පින්වත්නි,

දහම තුළින් ජීවිතය දකින්නට ජීවිතයේ අඩුපාඩු දැක තේරුම් ගෙන ධර්මානුකූලව ඒවා විසඳා ගන්නට වෙර දරණ පින්වත්ත ඔබ සියලු දෙනාටම හිරු TV තුළින් ලබාදෙන දහම් නැණ නුවණ දහම් ගුරුවරයා සමාජ සංගායනාවයි. පින්වතුනේ, උතුම් තුණුරුවන්ගේ ආශීර්වාදයෙන් දළදා හාමුදුරුවන්ගේ ආශීර්වාදයෙන් දවසේ කටයුතු සාර්ථක වෙන්න කියන අදිටනින් යුක්තව හිමිදිරි පාන්දර හිරු කිරණ එක දෙක නිවස ඇතුළට පතිත වෙනකොට ඒ හිරු කිරණින් ප්‍රබෝධමත් වෙන ඔබේ සිතට ධර්මය එකතු කරලා හිරු කිරණයි තථාගත ධර්මාලෝකයයි එකට මුසු කරලා පින්වත්ත ඔබට ඔබේ ජීවිතය

ධර්ම මාර්ගය තුළ ජීවත් කරවන්න මෙලොව ජීවිතය ජය ගන්න පරලොව ජීවිතය සුගතිගාමී කරගන්න අනුන්ට උදව් උපකාර කරලා බෝධිසත්ව චරිතයක් ගොඩනගා ගන්න ඉතාමත්ම උපකාරී වෙන ධර්මමය වූ අවවාදයන්ද උදෑසන සමාජ සංගායනා තුළින් ලබන්න තරම් ඔබ වාසනාවන්ත වෙලා තියෙනවා.

පින්වතුනේ, අපි හැමදාමත් කතා කළේ තම තමන්ගෙ ජීවිතය ගොඩනගාගැනීම පිණිස මොනවද අපට දහමෙන් එකතු කරගන්න පුළුවන් කියලා. පින්වත්ත ඔබට මම අද දවසේ පැහැදිලි කරලා දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා අඩුපාඩු හදාගන්න ක්‍රමය. අඩුපාඩු හදාගන්න ක්‍රම අඩුපාඩුවේ ස්වභාවයට අනුකූලව ඕනතරම් තියෙනවා. සමහරවිට අපි සිතමු අපේ කොණ්ඩෙ හදාගන්න ඕනතරම් තැන් තියෙනවා. ඕන විදිහට කොණ්ඩෙ හදාගන්න පුළුවන්. කැමති පරිදි එක එක විලාසිතාවට කොණ්ඩෙ සකසා ගන්න පුළුවන්. රූපය, වර්ණය වෙනස් කරගන්න දෑත් නවීන තාක්ෂණයත් එක්ක පුළුවන්. පින්වතුනේ දෑත් ඔය ප්ලාස්ටික් සැත්කම් වගේ දේවල් තුළින් උත්පත්තියෙන් තියෙන රූපයේ සමහර දෝෂ හදන්න පුළුවන්. බලන්න තාක්ෂණයේ දියුණුව කොයිතරම්ද කියලා. අපේ ජීවිතයේ රූපයට අදාළ කරන දේවල් වගේම ජීවිතය ගොඩනගා ගන්න වුවමනා කරන උපදෙස්, දේශන මාලාවක්, පාඨමාලාවන් විදිහට සමහරවිට අපට ලැබෙනවා. ඒවා අපේ ජීවිතය ගොඩනගා ගන්න අපි පාවිච්චි කරනවා. මම පින්වත්ත ඔබට අද පැහැදිලි කරලා දෙන්න හදන්නෙ ඔය සැලුන් එකකට ගිහිල්ලා කොණ්ඩෙ කපන විදිහවත් උපදේශනය කරන තැනකට ගිහිල්ලා අවුල ලිහාගන්න ක්‍රමයවත් එහෙම නැත්නම් රූපලාවන්‍ය පාඨමාලාවක් කරන විදිහ හෝ එවැනි තැනකට

ගොස් රූපය හඳුනා විඳිනවත් නොවෙයි තමන්ගේ ගෙදරම හොඳ පර්යේෂණාගාරයක් නිර්මාණය කරලා මෙතෙක් ලෝකයේ වුවමනාම කරන කොටස පර්යේෂණයට ලක් නොකරන එනමුත් සෑම කෙනෙක් විසින්ම පර්යේෂණය කළ යුතු එක්තරා දෙයක් පිළිබඳව තේරුම් කරලා දෙන්න.

පින්වතුනේ අපට තියෙනවා අපේ ජීවිතය හදාගන්න මේ දහමට අනුව උගන්වපු විශේෂ කාරණාවක්. තථාගත මගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ දවසක් දා හික්ෂුන් වහන්සේලා මූලික කරගෙන දේශනා කරනවා මහණෙනි තම තමන්ට චෝදනා කරගන්න කියලා. තම තමන්ට චෝදනා කරගැනීම තමන්ටම නිවැරදි වෙන්න හොඳ අවස්ථාවකි.

“අත්තනා චෝදයත්තානං ” ඔබ ලැහැස්ති වෙන්න ඕනෑ ඔබ ඔබටම චෝදනා කරගන්න. එසේ අද උගන්වන මේ පාඩම අදම ජීවිතයට එකතු කරගෙන බලමු කොයිතරම් ජීවිතය සාර්ථක කරගන්න පුළුවන්ද කියලා. අපි ලැහැස්තිපිට ඉන්න අනුන්ට චෝදනා කරන්නනෙ. ඒක අපේ හැටියක්. තමන් ළඟ දහසක් නොවෙයි කෝටියක් අඩුපාඩු තියෙනවා වැරදි තියෙනවා. ඒවා හොඳටම සමහරවිට තියාගෙන හංගාගෙන ඒ වැරදි තිරය පිටුපස්සෙ ඉඳගෙන ඉහළින්ම සිදුකරන ගමන් අනික් අයට චෝදනා කරනවා. අනුන්ගේ අඩුපාඩු දකිනවා දෑකලා දොස් නගනවා. දඩුවම් දෙවන තැනට කටයුතු කරනවා. ඒත් අපි අපේ අඩුපාඩුව දකින්න මහන්සි ගත්තෙ නෑ නේද?

පින්වතුනේ පෙරහැරේ යනකොට පෙරහැරේ යන කෙනාට පෙරහැරේ තියෙන ලස්සන පෙනෙන්නෙ නෑ. පෙරහැරේ මොන අඩුපාඩුකම් තිබුණත් ඒවා පේන්නෙත් නෑ. හැබැයි පෙරහැර පැත්තක ඉඳන් නරඹන කෙනාට තමයි ලස්සන අවලස්සන අඩුපාඩු ඒ සෑමදෙයක්ම පෙනෙන්නේ.

හොඳ වටිනා කියමනක්. පෙරහැර පිට ඉඳන් බලන් ඉන්න කෙනාට දූනෙනවා පෙනෙනවා පෙරහැරේ තියෙන අඩුපාඩුකම්. අපිත් මහත්සි ගන්න ඕනෑ ජීවිතය නැමැති පෙරහැර පිටින් ඉඳගෙන බලලා එහි අඩුපාඩු වික හදාගන්න. පින්වතුනේ බලන්න අපේ ජීවිතයේ ගොඩක් දේවල් පර්යේෂණයට ලක් කරනවා. අපේ සමහර අය දිනපතා සතිපතා මාස්පතා දෙමාසයකට තුන්මාසයකට හයමාසයකට සැරයක් ආදි විදිහට ලේ පරීක්ෂා කරනවා. වකුගඩු පරීක්ෂා කරනවා. අක්මාව පරීක්ෂා කරනවා. කෙළ, සොටු, මුත්‍රා, අසුවී, සෙම බලනවා. ඇගේ කොයිතරම් දේවල් පරීක්ෂණයට ලක් කරලා තියෙනවද පරීක්ෂාකරනවාද ? දෑත් නගරයකට ගිය විට ඇසට වදින බෝඩි කොච්චර තියෙනවද ලේ මුත්‍රා පරීක්ෂා කරනු ලැබේ කියලා. හරියට තියෙනවා පරීක්ෂණාගාර. මොනවද මේ පරීක්ෂා කරන්නේ ? ලේවලට විෂබීජයක් ගිහිල්ලද කුසට විෂබීජයක් ඇතුල්වෙලාද අක්මාව අමාශය වකුගඩු නරක් වෙලාද සෙමවලට විෂබීජ ගිහිල්ලද ආදි විදිහට පරීක්ෂාවට ලක් කරනවා. විෂබීජ ගිහිල්ලා නම් මොකද කරන්නේ වෛද්‍යවරයා අනුමත කරනවා මෙන්න මේ බෙහෙත් බොන්න කියලා. නමුත් අපි වුවමනාම කරන දේ බලාගත්තෙ නෑ. ලෝකයේ මේ වුවමනාම කරන දේ බලාගන්න පුළුවන් පරීක්ෂණාගාර හදාගත්තෙ නෑ. සිත බලන්න සිතට කොච්චර විෂබීජ යනවද බලන්න සිතට ඇතුල්වෙන විෂබීජ පරීක්ෂා කරන්න කවුරුවත් මහත්සිගත්තෙ නෑ නේද? ඊර්ෂ්‍යාව බරපතල විෂබීජයක් සිතේ හටගන්න. ක්‍රෝධය, මදය, මාන්තය, අභංකාරකම, උද්දව්වකම, කුඩුකේඩුකම සිතේ හටගන්නා බරපතලම විෂබීජ. මෙන්න මේ විෂබීජ පරීක්ෂාකරන ක්‍රමයක් හදන්නෙ නෑ නේද? අන්න ඒක හදාගන්න. ඒ පරීක්ෂණාගාරය ගෙදරම ගොඩනගාගන්න හැටි

තමයි මේ කියලා දෙන්නේ. ඔබ අද ඔබේ සිත පරීක්ෂා කරන්න. බලන්න සිතට කොයිතරම් තරහ ඇතුල්වෙලාද කියලා. ලේවල සිනි කොච්චර තියෙනවද රක්තානු කොච්චර තියෙනවද ස්වේතානු කොච්චර තියෙනවද කියලා ඔබ බලනවනේ. ඒ වගේම බලන්න සිතටත් වෙර කොච්චර ඇතුල්වෙලාද කියලා. දැන් ලේ බලලා සියයට මෙච්චරක් සිනි තියෙනවා කියනවානේ. 10% ඒ කියන්නේ සියයෙන් අරගෙන 110 යි කියලෙනේ. අනෙක 120 ක් සාමාන්‍ය කියලා කියනවා එයින් එහාට ගියවිට සිනි වැඩිය කියලා කියනවා. ඒ විදිහට සිතත් පරීක්ෂා කරලා බලන්න වෙරය සියයට කොච්චර වැඩිවෙලාද කියලා. තරහව සියයට කොච්චර වැඩිවෙලාද කියලා. බද්ධ වෙරය හරි බරපතලයි. හොඳටම ඉහළයි එතකොට ඒ නරක විෂබීජය. ඤාණික කෝපය බද්ධ වෙරය බවට පරිවර්තනය වෙන්න පුළුවන් දෙයක්. එහෙමනේ දැන් එක ලෙඩකට ප්‍රතිකර්ම ගත්තේ නැතිවුණොත් ඒ ලෙඩේ තව ලෙඩකට මුලපිරෙන්න පුළුවන්. සෞම්‍ය ප්‍රමාණය හොඳට පරීක්ෂණයට ලක් කරලා බලා ප්‍රතිකර්මයක් කරගත්තේ නැති වූ විට නිවීමෝනියාවට එන්න පුළුවන්. එය බරපතල තත්වයක්. ඤාණික කෝපයයි ක්‍රෝධය කියන්නේ. ක්‍රෝධය හොඳට පරීක්ෂා කරලා තේරුම්ගත්තේ නැතිවුණොත් බද්ධ වෙරය බවට පත්වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ගෙදරදීම තමන් ළගම හදාගන්න මම මේ කියන පර්යේෂණාගාරය. පරීක්ෂා කරලා බලන්න කෝපය තරහව ඔය කේන්ති යන ගතිය කොයිතරම් වැඩිවෙලාද කියලා. ද්වේෂය කියලයි මේකට කියන්නේ. ද්වේෂය වෙරය ක්‍රෝධය වැඩිපුර තියෙන අය අර බෙහෙත් මාත්‍රාව දවසට තුන්වේලයි කියන්නා වාගේ නින්දට පෙර කියන්නා වාගේ කෑමට පෙර කෑමට පසු ආදී විදිහට දක්වා තියෙනවා වාගේ මීට ලබාදෙන බෙහෙතූත් මාත්‍රාව වැඩි

කරගන්න වෙනවා. මොකක්ද ඒ බෙහෙත ? ඒ තමයි මෙමත්‍රිය.

ඔන්න බලන්න අපේ ලේවල සිති වැඩිවෙලා නම් ඒවාට බොන බෙහෙත් තියෙනවා. වකුගඩු නරක්වෙලා නම් ඒකට බොන බෙහෙත් තියෙනවා. එක එක දේට බෙහෙත් තියෙනවා මෙන්ම ධර්මය.

“ධම්මෝෂධ සමං නත්ථි ඒතං පිචථ

භික්ඛවෝ ” , මහණෙනි, පින්වතුන් ධර්මය තරම් වටිනා බෙහෙතක් නෑ එය පානය කරපල්ලා එය බීපල්ලා. එයයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම පින්වතුන්. දැන් ඒ ඒ ලෙඩට ඒ ඒ බෙහෙත් තියෙනවා. ඒ වගේ දැන් සිතේ ලෙඩ මේ කියන්නේ. සිතේ එක ලෙඩක් මේ කිව්වේ. සිතේ තමයි ඇතිවෙන තරමක් ඇතිවෙන්නේ. ඒ සිතේ තියෙන එක ලෙඩක් තමයි තරහ යන එක වෛරය ක්‍රෝධය. මොකක්ද බෙහෙත ? මෙමත්‍රිය. උදේට මෙමත්‍රි කරන්න ඕනෑ දවල්ට මෙමත්‍රි කරන්න ඕනෑ රාත්‍රියට මෙමත්‍රි කරන්න ඕනෑ නින්දට පෙර මෙමත්‍රි කරන්න ඕනෑ නින්දෙන් අවදිවෙව්ව ගමන් මෙමත්‍රි කරන්න ඕනෑ. අර කිව්වේ ලෙඩ වැඩිනම් බෙහෙත් මාත්‍රාව වැඩි කරන්න ඕනෑ. බලන්න කල්පනා කරලා මේ විදිහමයි අනිකුත් දේවල්.

“දුකින් පෙළෙන සත් දුකින්	මිඳෙන්වා
බියෙන් පෙළෙන සත් බියෙන්	මිඳෙන්වා
සොවින් තැවෙන සත් සොම්නස්	වෙන්වා
නිතින් මෙහැම සත් සුවපත්	වෙන්වා ”

නින්දට පෙර නින්දෙන් අවදිවෙව්ව ගමන් මේ බෙහෙත අර තරහට ද්වේෂයට වෛරයට සැබෑම ප්‍රතිඵලය නැත්නම් ඖෂධය පින්වතුන්. මේ ඖෂධය පානය කරන්න කරන්න ඔය

සිතේ හටගන්නා වෛරය ක්‍රෝධය ද්වේෂය ක්ෂණික කෝපය ඇතුළු ගොඩක් ලෙඩ රෝග සනීප වෙනවා. දැන් ගොඩක් ලෙඩවලට සාමාන්‍යයෙන් ගෙදර ඉඳලා කරගන්න ප්‍රතිකාරයක්නෙ පැනඬෝල් කියන්නෙ. ඔය සිතේ හටගන්නා ද්වේෂය වෛරය ඇතුළු ලෙඩරෝග ගණනාවකට රාශියකට හොඳම බෙහෙත තමයි මෙමත්‍රිය කියලා කියන්නේ. ඒ මෙමත්‍රිය ප්‍රගුණ කරන්න ඕනෑ.

පින්වතුනේ දැන් බලන්න බරවා හැදෙනවා සමහර අයට. එය ලේවල තියෙන ගැටලුවක්. ලේ පරීක්ෂා කරන කොට බරවා හැදෙන්න පුළුවන් විෂබීජය ලේවලට එකතුවෙලා තිබුණොත් මොකද කරන්නේ වෛද්‍යවරයා ප්‍රතිකර්ම කරනවා ටිකක් බෙහෙත් ඉක්මන් කරන්න කියනවා මොකද මේ වනවිට ශරීර ගතවෙලා තියෙන නිසා. පින්වතුනේ සිතේ හටගන්න තවත් බරවා රෝගයක් තියෙනවා. ඒ තමයි මාන්තය, අභංකාරකම උද්දව්වකම මේක හටගන්නෙ කාරණා රාශියක් මුල්වෙලා. ධනය තියෙන කොට හටගන්නවා මානය. බලය තියෙන කොට හටගන්නවා කුලවත්තකම නැමැති මානය තරුණකම නැමැති මානය. මම මේ අසවල් ජාතියේ කියලා ඔන්න හදාගන්නවා මානය. මාන මද එකටනේ යන්නෙ. මද කිව්වහම ලේසියෙන් තේරුම් ගන්න පුළුවන් මද මාන. මදය කියන්නෙ මත්වීමනෙ. ඔය මත්වෙන්න වෙන වෙන ඒවා පාවිච්චි කරනවා. ඒවා පාවිච්චි නොකරන අය ළඟත් මත්වීම් රාශියක් තියෙනවා. මද විසි ගණනක් විතර දක්වලා තියෙනවා එක තැනක දහමේ ජාති මද ගෝත්‍ර මද ධන මද යොබ්බන මද ආදී වශයෙන්. යොබ්බන කියන්නෙ යෙභවනකමයි. ඒක ඔලුවට ගැහුවොත් හරි භයානකයි. සමහර අයට වයසට ගියත් ඒ යෙභවන මදය කියන එක ඔලුවට ගහනවා හරිම භයානකයි. සමහර අයට

යෙහෙවනකම එන්න කලින්ම ඒ මදය හටගන්නවා. ඒක ඊට වඩා
 හයානකයි. යෙහෙවනකම තියෙන කෙනත් ඒක වුවමනාවට වඩා
 ඔලුව උදුම්මවා ගැනීම සඳහා පාවිච්චි කළොත් ඒකත්
 හයානකයි. ඒ තමයි යොබ්බන මදය සමහරුන්ට මම අසවල්
 ජාතියේ කියා ජාති මදය තියෙනවා. සමහරුන්ට මම අසවල්
 කුලයේ කියා කුල මදය තියෙනවා. අපේ තාත්තා මෙව්වර
 ලොකු ධනවතෙක් කෝට්ටිපතියෙක් කියලා පුතාලටත් දුවලටත්
 ඒ තාත්තටත් ධන මදය තියෙන්න පුළුවන්. මේවායින්
 මත්වුණොත් එහෙම හරි බරපතලයි සාංසාරික වශයෙනුත්
 මෙලොව වශයෙනුත්. මොකද සමාජයේ පිළිගැනීමක් නෑ ඔය
 මද තියෙන අයට. බලකාමය තුළත් ගොඩනැගෙන්නෙ
 ඔහොමමයි. එතන තියෙන්නෙත් මත්වීමක් ඒ මත්වීම හරි
 බරපතලයි. ගොඩක් වෙලාවට මැති ඇමතිවරුන්ට,
 මන්ත්‍රීවරුන්ට එහෙම ඔය කියන මානය හැදෙනවා. ඒක බලය
 පිළිබඳ ගොඩනැගෙන මදයක්. ඒකෙන් අහංකාර වුණොත්
 එහෙම තමන්ට හිටිය තැන් මතක නැතිව යනවා. සමහරවිටදී
 ඡන්ද කාලවලදී උදව් උපකාර කරපු පෝස්ටර ගහපු ගස් නැගපු
 ඒ මිනිස්සුන්ට සලකන්න බැරිවෙලා යනවා ඔය කියන මදය
 ඔලුවට ගහපු ගමන්ම. එතකොට පැවැත්ම කෙටි කාලයයි.
 සමහර වෙලාවට ඒ ඇත්තන්ගේ නෝනලට ඒ මදයේ උණුසුම
 වදිනවා. ඒක ඊට වඩා බරපතලයි. මොකද හේතුව සමහරවිට
 පෝස්ටර ගහපු මනුෂ්‍යයා ගෙදරට ආවහම ඇමතිතුමා
 හම්බවෙන්න නෝනා කියන්නේ දෑත් බෑ පස්සේ එන්න ඒ
 මොකෝ හාමුදුරුවෝ වැඩක. දෑත් හාමුදුරුවෝ කියලා
 විශේෂණ පදයක් ඉස්සරහට දාගෙන ඇමති හාමුදුරුවෝ මන්ත්‍රී
 හාමුදුරුවෝ කියලා. ඉතින් මුල කැල්ල නොකියා හාමුදුරුවෝ
 වැඩක කියනවා. බලන්න කොයිතරම් නම් මත්වීමක්ද වෙලා

තියෙන නෙ කියලා. සමහරවිට අර අහිංසක පුද්ගලයා සිතන්න පුළුවන් දැන් භාමුදුරුවොත් ඉන්නෙ මෙහෙද කියලා. මේ මත්වීම හරි භයානකයි. බලයත් එක්ක ගොඩනැගෙන මත්වීම ඉතාම භයානකයි. අර බරවා රෝගය වගේ තමයි. ඔය සිතේ හටගන්න රෝග කීපයක් මම මතක් කළේ. තමනුත් පරීක්ෂා කරලා බලන්න තමන් ළඟත් මේ කියපු නොකියපු මත්වෙන මද තියෙනවද කියලා. අහංකාරකම, උද්ධව්වකම තුළින් ගොඩනැගෙන මද නිසා තමාගේ වර්තය සමාජයේ අය විවේචනයට ලක් කරනවා. අපෝ අසවලාද? මතක් කරන්න එපා අඟල් දෙකක් විතර උඩින් ඉන්නවා කියලනෙ සිතාගෙන ඉන්නෙ. අපෝ ළඟට ගිහින් කතා කරන්න බැනේ ඒ තරම් අහංකාරයිනේ. බලන්න සමාජය මෙන්න මේ විදිගේ ප්‍රතිචාර ඔබට දුන්නොත් ඔබට මොකද සිතෙන්නෙ ? ඒක ඔබේ මනුෂ්‍යකමට බලපාන එකක්.

එසේ නම් ඔබේ ශල්‍යාගාරය තුළ ඔබ විසින්ම බලලා ඔබේ සිතට ඇතුල්වෙලා තියෙන නරක නපුරු මස් දලු කපලා දාන්න ඕනෑ. දැන් ඔය කියපු නොකියපු තව ගොඩක් දේවල් තියෙනවා ඔය පරීක්ෂණාගාරය තුළ පරීක්ෂණයට ලක් කළ යුතු. ඊ ළඟට පරීක්ෂා කරලා බලන්න ඕනෑ තමන්ගේ කට. කට කිව්වෙ වචන ගැන. වචන කිලිටි වුණහම හිස් වචන, පරුෂ වචන, බොරු, කේලාම් යන හතර විදිහකින් විෂබීජ ඇතුල් වෙන්න පුළුවන් තැනක් ඔය කට කියලා කියන්නෙ. කෝ ඒක පරීක්ෂා කරන්න පරීක්ෂණාගාරයක් නෑනෙ. සමහර අයට වාචාලකම කියන විෂබීජය ඇතුල් වුණහම තියාගන්න බෑ කට එක විදිහකට. අනෙක් අයගේ සිත් රිදෙන වචන කියනවා.

“කොටාරි ජායතී මුබ්බේ.” ඔය කටේ තියෙනවලු කෙටේරියක්. කාගෙ කාගෙන් කටේ කෙටේරියක් තියෙනවා. ඕක හංගගෙන ඉන්න තාක් කල් පෙනෙන්නෙ නෑ. ඒක තමයි

හොඳ. ඕක එළියට එනවා පරුෂ වචන ඇනුම්පද සිත් රිදෙන වචන කියන කොට. එවිට ඔය කෙටේරිය තමයි එළියට දාලා තියෙන්නෙ වනලා තියෙන්නෙ. ඕක වැටුණහම සමහර අය හරහා වැටෙනවා. හරි නරකයි ඒ කියන්නේ සිත් රිදෙනවා. ඒ නිසා ගොඩක් අය ජීවිත කාලයම කතා නොකර හරිනවා. අපොයි එයත් එක්ක කතා කරන්න බෑ එයා හරි නරක වචන කියන කෙනෙක් කියලා සමාජය කියනවා. ඔබ බලන්න විෂබීජ ගිහිල්ලා ඔබේ වචන දූෂණයවෙලාද කියලා. ඔබේ පරීක්ෂණාගාරය තුළමයි මේක පරීක්ෂා කරන්න ඕනෙ. සමහර අයට එළිවෙනවා රැවෙනවා පෙනෙන්නෙ නෑ කතා කරන්න ගියහම. කරගත්ත හරියක් වාචාල පව් කරගෙන තියෙන්නෙ හරි බරපතලයි. කට පරිස්සම් කරගන්න. වචනයේ විශ්වාසනීයභාවය රැකෙන්නේ ඇත්ත කතා කරනම. අපි ඇත්ත කතාකිරීම ගැන කලින් මාතෘකාවකදී කියලා දීලා තියෙනවා. අද කියන්නෙ බොරු කියන්න එපා කියලා. කේලාම් කියන්න එපා කියලා. පරුෂ වචන කියන්න එපා කියලා. හිස් වචන කියන්න එපා කියලා. පරීක්ෂා කරන්න නළයකට දාලා ඔය තමන්ගේ වචන ටික. මොකක්ද පරීක්ෂා කරන්නෙ මගේ වචන සෙට් එකේ සියයට කීයක් බොරු, කේලාම් හිස් වචන, පරුෂ වචන තියෙනවද කියලා. සමහර අය බොරු නම් කියන්නෙ නෑ ඒ චුණාට කට ඇරියොත් හිස් වචන කියලා තියෙන්නෙ. දවස ගෙවෙනවා දූනෙන්නෙ නෑ අල්ලාප සල්ලාපයේ යෙදෙනවා.

“කුලේචු අනනුගිද්ධෝ ” කියලා වචනයක් තියෙනවනෙ. ඔය එක එක තැන්වලට ගෙවල්වලට ගිහිල්ලා ලිඳු ලඟ සංගමයට එකතුවෙලා කතා කරනවා. ඔයන්ගෙ ඇලෙනවා කියන්නෙ ඕකට. කයිවාරු ගහනවා කියලා කියන්නෙ. දන්නෙම නෑ තමන් නාකිවෙලා මරණයට ලංවෙලා කයිවාරු

ගහහා ඉඳලා. යහපත් හොඳ දෙයකට වෙන්කරන්න තිබුණ කාලයයි නැතිකරගත්තේ. ඒ නිසා තමන්ගෙම පර්යේෂණාගාරය තුළ සිතත් වචනයත් කයත් පරීක්ෂා කරගන්න. ඒ මොකද පරීක්ෂාකරන ඒවා සැමතැනම තියෙනවා අර මම මුලින් කියපු දේවල්. මේ කියන්නේ කයෙන් සිදුවෙන්න පුළුවන් පාප කර්ම තියෙනවා ප්‍රාණඝාත, අදත්තාදාන, කාමමිථ්‍යාවාර.

ඔන්න කය අපිරිසිදු වෙන බරපතලම විෂබීජ. ඔබ කොයිතරම් ප්‍රාණඝාත කරනවද තමන්ට අයිති නැතිදේ ගන්නවද ඒ වගේම කාමමිථ්‍යාවාරයේ යෙදෙනවද කියලා ඔබම පරීක්ෂා කරලා බලන්න. ඔබම බලන්න ඔබ පිරිසිදුද නිවැරදිද කියලා. මේවාට පරීක්ෂණාගාර කොහෙවත් දාලා නෑ. මේවාට පරීක්ෂණාගාරයක් හදාගෙන තමන්ටම පරීක්ෂා කරන්න භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උගන්වලා තියෙන්නේ. දොස් තියනවා නම් අඩුපාඩු තියෙනවා නම් තමන්ම දකින්න තමන්ගෙ චරිතය. ඒකයි මතක් කරන්නේ “අත්තනා චෝදයත්තානං පටිමාසේ අත්තමත්තනෝ” තමන්ගෙ ගෙදරම දාගත්ත පරීක්ෂණාගාරය තුළ දකලා තමන් විසින්ම තමන්ගෙ අඩුපාඩු ටික හදාගන්න. චෝදනා කරගන්න තමන්ටම තමන්ගේ වැරදිවලට. එසේ කර නිවැරදි වෙන්න. පින්වත්ත ඔබට ධර්මය තුළින් ගොඩනගාගත්ත අධ්‍යාත්මික සුවයක් ඇති ජීවිත ගතකිරීම සඳහා මේ අනුශාසනාව බෙහෙවින් මහෝපකාරී වේවා. ඔබ සැමට දළදා සමිඳු පිහිටයි.

ධර්ම දේශනා - 4

2019-03-13 දින දේශනාව

සමන්තා චක්ක වාලේසු
අත්තා ගච්ඡන්තු දේවතා
සද්ධම්මං මුනිරාජස්ස
සුනන්තු සග්ග මොක්ඛදං
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

‘ජාතිඤ්ඤා ධනඤ්ඤා
ගොතඤ්ඤා ච යො නරො
සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤාති
තං පරාභවතො මුඛංතිති. ’

ධර්මශ්‍රවණාභිලාෂී සැදහැති වාසනාවන්ත පින්වත්නි,

දහසක් කම්කටොලු ඇතත් අපේ ජීවිතයේ ඒවා පසෙකට දාලා ඒවා අමතක කරලා දාලා නැවුම් හැඟුමක් ඇතිව හොඳ පිබිදීමක් ඇතිව දවසේ කටයුතු ටික පටන් ගන්නට සූදානම් වෙන පින්වත්ත ඔබට එය ඔබේ සතුව වැඩි දියුණු කරන්නට ඔබේ කටයුත්ත අති සාර්ථක කරන්නට හිරු සමාජ සංගායනා ඔබට මහා රුකුලක් වේවි. ඔබේ ජීවිතය තරාතිරම කෙබඳු වුණත් පුංචි දරුවන්ට දරුවන්ගේ ජීවිතය සුමඟට ගන්න තරුණ

තරුණියන්ට තමන්ගේ ජීවිතය යහමගට ගන්න මැදි වයසේ ඇත්තන්ට තම ජීවිතයේ නිවැරදි මාර්ගය තුළ පවත්වාගෙන යන්න ජීවිතයේ සැදැසමය ගතකරන සියලු දෙනාටම සැනසිලියාක හුස්මක් හෙළන්නට සමාජ සංගායනා ඔබේ ජීවිතයට මහා අස්වැසිල්ලක් වෙව්ව වග අපි නිතර අහනවා. ඒ මොකද අපට ඒ පිළිබඳව මගතොටේ දී හමු වී දුරකථනයෙන්, ලිපි මගින් දැනුම්දෙන පින්වතුන් මොනතරම් නම් හිරු සමාජ සංගායනා තම ජීවිතය වෙනස් කරලාද කියන වග දැනුම්දීලා තිබෙන නිසා.

එලදායි යමක් තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ සමාජයට සිදුකළා නම් කාලයක් නෑ පින්වතුනේ ඒකට. ඒ දෙය අතීතයටත් ඒ යහපත් ඵලයම ගෙනත්ලා දුන්නා. එය අනුගමනය කිරීම තුළ වර්තමානයටත් ඒ ඵලයමයි ගෙනල්ලා දෙන්නේ. ඒ තථාගත දහම අනාගතයේ කවුරුහරි අනුගමනය කරනවද ඒ ඇත්තන්ටත් මේ අතීතයේත් වර්තමානයේත් ගෙනත්ලා දීපු ඵලයමයි ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා සැනසෙන්නට හිතැහෙන්නට සතුටුවෙන්නට පුළුවන් යම් දහමක් තිබෙනවා නම් ඒ තථාගත මගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ උගන්වා වදාළ දහමමයි. පින්වත්ත ඔබ අපි කාගේත් ජීවිතය තුළ කවදත් සැනසිල්ල උදාකළ ශාන්තිය උදාකළ ඒ දහම අහමු අදත් වැඩකටයුතු කරන ගමන් වේවා. ඒ කටයුතුවලට බාධාවක් නොවන සේ ඇහුම්කන් දෙමින් මතකයට ගන්න. සිතේ සඟවා ගන්න මහන්සි ගන්න.

පින්වතුනේ, සමාජයේ ජීවත්වෙන විට අපිට විවිධ තරාතිරම්වල උදවිය හමුවෙනවා. රැකිරැකෂාවක් අනුව ගත්තහම කෙනාගෙන් කෙනාට වෙනස් අය හමුවෙනවා. වඩුවෝ මේසන්වරු වයරින් වැඩ කරන අය රියදුරු ග්‍රාම නිලධාරීන්

ගුරුවරුන් ඉංජිනේරුවන් වෛද්‍යවරුන් හමුවෙනවා. මෙකී නොකී විවිධාකාර රැකිරිකෂාවන්වල නිරතවෙලා ඉන්න අය හමුවෙනවා. ඒ ඒ අයගේ ජීවිත එකිනෙකට වෙනස්. වරිත දෙස බැලුවත් පුදුමාකාර වරිත අපි හැමෝටම හමුවෙනවා. බොහෝ ඇතක නොගිනිත් අපි අපේ ගෙදරම තියෙන වරිත ටික පොඩ්ඩක් මෙණෙහි කරලා බලමු. අම්මාට වෙනම භූමිකාවක් තියෙනවා. මාතෘත්වය සම්බන්ධ භූමිකාව ඇය රඟදක්වන්නෙ. තාත්තාට වෙනම භූමිකාවක් තියෙනවා. පීතෘත්වය සම්බන්ධව ඒ භූමිකාව තුළ තාත්තා කටයුතු කරන්නෙ. ඒ ඒ විදිහට අයියාට අක්කාට නංගීට මල්ලීට තම තමන්ට වෙන් වුණ විවිධ වරිත තියෙනවා. වයසින් ඉදිරියට එන්න එන්න මුහුකුරා යන්න යන්න මේ වරිතවල විවිධ වෙනස්කම් අපි දකිනවා. අපි සිතමු පුංචිම කාලේ අපිට තිබුණ සිත කොයි වගේද කියලා. හරිම ප්‍රභාස්වර සිතක් තිබුණේ.

“පබස්සරමිදං භික්ඛවේ - චිත්තං ආගන්තුකේහි උපක්කිලේසේහි උපක්කිලිට්ටං. ” හරිම ප්‍රභාස්වර සිතක් තිබුණේ. පුංචිම කාලේ දරුවා හිනාවෙන්නෙ හදවතින්. ඒ මුහුණෙන් ඉරියව් පෙන්වනවා හදවතින් හිනාවෙනවා කියලා. ඊර්ෂ්‍යාව ක්‍රෝධය වෛරය මදය මානය අහංකාරකම මේ කිසිවක් නෑ. උඩින් එකක් පෙන්නාගෙන යටි සිතේ තව එකක් තියාගෙන නොවෙයි කවදාවත් අපි හැමෝම පුංචි කාලේ හිනාවුණේ නිරායාසයෙන්ම හිනාවුණා. ඒ හිනාව ඉතාම පිවිතුරු එකක්. ඒ හිනාව පුදුමාකාර පවිත්‍ර නිර්මල හිනාවක්. පුංචි කාලේ අපේ සිත්වල අමනාපකම් තරහ වෛරය ක්‍රෝධය මද මාන හරිම අඩුවෙන් තිබුණේ නැත්තෙම නැහැ කිව්වොත් වැරදියි. එහෙනම් ජාත සෝපන්න ආදී මාර්ගඵලවල සිටියොත් තමයි යම් යම් වශයෙන් මට්ටම්වල අඩු වැඩි බව තියෙන්නෙ. එසේ නොවන අපි කාගෙන් හරිම අඩුවෙන් තමයි පුංචි කාලේ

තරහ මරහ තිබුණේ. “ආගන්තුකේහි උපක්කිලේසේහි උපක්කිලිට්ඨං.” දැන් මොකද වෙලා තියෙන්නේ ? ලොකුවෙන් ලොකුවෙන් බාහිරින් එන උපක්කිලිවලින් අපේ සිත අපි කිලිටි කරගන්නා. ඒ උපක්කිලි ජීවිතයට එකතුකරගන්නා. ඊර්ෂ්‍යාව වෛරය අමනාපකම බාහිරින් ගන්නා. තිබුණා තිබුණ එක වැඩි දියුණු කරගන්නා. පෝර දාලා වතුර දාලා පවත් ගහලා යටි සිතේ තැන්පත් වෙලා තිබුණ ඒ අමනාපය නැත්නම් ඒ වෛරී සිතුවිලි අපි වැඩෙනකොට ටික ටික වැඩි දියුණු කළා. දැන් බලන්න එතකොට ප්‍රභාස්වර සිතට මොකද වූණේ ? බාහිරින් ගන්න උපක්කිලි සයන් පදනම් කරගෙන කිලිටි කරගන්නා කිලිටි වුණා. අන්න එතකොට අර තිබුණ වර්ත වෙනස් වුණා. පුංචි කාලේ තිබුණ නිර්මල පිටිතුරු වර්තය නැතිවුණා. කෙනෙක් ලොකු වෙන කොට ඊර්ෂ්‍යාව වැඩි කෙනෙක් බවට පත්වෙනවා. සමහර කෙනෙක් කෝපය වැඩි කෙනෙක් බවට පත්වෙනවා. ඤාණික කෝපය තියෙනවා. හොස්ස ළගින් මැස්ස යන්න බැරි මට්ටමක් තියෙන්නේ. පුංචි කාලේ තිබුණේ නෑ ලොකු වෙන කොට තමයි එන්නේ. සමහර කෙනෙක් ලොකු වෙන කොට පුද්ගලිකාර අභිමානවත් තියෙන්නේ. උද්ධව්වකමක් තියෙන්නේ. හරිම ආඩම්බරයි. ඒ ආඩම්බරකම් පුංචි කාලේ නම් ගැටලුවක් තිබුණේ නැති ඒවා. කොහෙන්ද මේවා ආවේ කියලා බලන්න කල්පනා කරලා. බාහිරින් ආව ඒ දේවල් ලොකු වෙනකොට එකතු කරගන්නා. බාහිරින් ගත්තේ හොඳ දේට වඩා නරක දේවල්. ඉතින් ඒ නිසා මේ ගන්න නරක දේවල් පුද්ගල වශයෙන් අපි විවිධ වර්තවලට වැටෙන්න හේතු භූත වෙනවා. අපි සිතමු ලෝභකම වැඩි වෙන කොට අපිට වෙනමම වර්තයක් ගොඩනැගිලා ඉවරයි. සමාජය තුළ කතාබහට ලක්වෙනවා අසවලාද අපෝ කතා කරන්න එපා

කුණු ලෝභයා මල පෙරේතයා රුපියලක් දෙන්නේ නෑ ගතයක් දෙන්නේ නෑ පිනට දහමට දෙන්නේ නෑ උදව්වක් කරන්නේ නෑ අසරණයෙකුට පිහිට වෙන්නේ නෑ අපොයි එකතු කරන එකම තමයි කරන්නේ. ආ අසවලාද කතා කරන්න එපා අමුම අමු තද මසුරා. ලෝභකමට එහා ගිය එකට කියන්නේ මසුරුකම කියලා. ලෝභයාගේ ස්වභාවය තමයි එකතු කරනවා දුන්නේ නැතිවුණාට භුක්ති විඳිනවා. මසුරාගේ ස්වභාවය එකතු කරනවා දෙන්නෙත් නෑ කන්නෙත් නෑ. නොකා නොබී නොඳී ඉතුරු කරනවා කාටද කියන්න දන්නේ නෑ. තමන්ට ගන්න කියලා හිතාගෙන ඉතුරු කරන්නේ. දන්නෙම නෑ මැරිලා යනවා අනුන්ට අයිති කරලා තියලා. ඒ තමයි තද මසුරු ස්වභාවය. උපතින් ගෙන ආවේ නැති මේ වර්ත ලක්ෂණ බලන්නකෝ ලොකු වෙන කොට ගොඩනැගෙන හැටි හරි පුදුමයි. ඒ සෑම එකක්ම නිතරම සමාජය තුළ කතා බහට ලක්වෙන සෘණ ආකල්ප තියෙන ඒවා. කේන්ති යන පුද්ගලයෙක් ගැන සමාජයේ සතුවිත් කතා කරන්නේ නෑ. ඊර්ෂ්‍යා පුද්ගලයා ගැන සමාජය සතුවිත් කතා කරන්නේ නෑ. ඒ වගේම දෑත් කියපු නොකියපු අනිකුත් ගති ලක්ෂණ අපේ ජීවිතයට අපි එකතු කරගත්තේ වැඩි දියුණු වෙන කොට. නැත්නම් සංවර්ධනය වීමේ ප්‍රතිඵලයක්ලෑ. එහෙම නැත්නම් ලොකු මහත් වීමේ ප්‍රතිඵලයක්ලෑ. සමහර අයට ධනය ලැබෙන කොට ඔන්න අහංකාරකම ගොඩනැගෙනවා. ධනය තුළ ගොඩනැගෙනවා මානයක්. එතකොට ඒ මානය පදනම් කරගෙන සමහරවිට යාළුවන් හිතවතුන් උදව්කරපු අය අමතක වෙනවා. ඒ තියා අම්මා තාත්තත් අමතක වෙනවා. ඔය බලන්න ධන මදයෙන් මත්වුණොත් එහෙම අම්මා තාත්තා උදෙසා කරන උපකාරයත් පොතක ලියාගන්න අය ඉන්නවා. මම

අම්මාට මේ මාසේ අසවල් දවසේ මෙව්වර ගාණක් දුන්නා තාත්තට මෙව්වර දුන්නා කියලා ලියා ගන්නවා. සමහර අය අම්මාගෙනුත් කුලිය මලිය ගන්නවා සමහරවිටදී. පුදුමාකාර අය. මම දන්න එක මහත්මයෙක් සිටියා. ඒ මහත්මයාට ත්‍රිරෝද රථයක් තිබුණා ඒ ත්‍රිරෝද රථය තමයි ඔහුගේ එකම ආදායම් මාර්ගය. ඒකෙ ඉතින් එතුමාගේ අම්මා ගියත් හයර් එක නම් ගන්නවා. බලන්න ලොකු වෙන කොට වෙන දේවල්. මේකට කියන්නේ ධන මදය කියලා. මේ මදය ඔලුවට ගැහුවහම අම්මා තාත්තා කළ උපකාර සහ සත්පුරුෂයන්ගේ ගුණ මකලා දමනවා. ධන මදය හරිම භයානකයි. ධන මදය ඔලුවේ නියාගෙන කටයුතු කරපු කෙනෙක් තථාගත බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩ ඉන්න කාලයේ සිටියා තෝදෙයිය කියලා සිටුවරයෙක්. ඔහුට අසුකෝටියක් ධනය තිබුණා. රුපියල් නෙවෙයි මේ කෝටිය. ඇමරිකන් ඩොලර්වලින් හෝ ප්‍රංශ ෆ්‍රැන්ක්වලින් එහෙම නෙවෙයි මේක. ඒ අසුකෝටියම තනිකරම කහවනු. ඒ කියන්නේ කාසිය තුළ වටිනාකම තියෙනවා. රුපියලේ කාසිය තුළ රුපියලේ වටිනාකම නැහැ සම්මුතියක් විතරයිනෙ තියෙන්නෙ. දන් රුපියල් පන්සියය දෙකට බෙදනවා කියලා පන්සියයේ කොළයක් දෙකට ඉරුවා කියලා දෙසිය පනහෙ ඒවා දෙකක් වෙන්නෙ නැහැනෙ කවදාවත්ම. නොවන්නෙ ඇයි පන්සියය තුළ පන්සියයේ වටිනාකමක් නැති නිසා. අපි විසින් දීපු සම්මුති අර්ථයක් විතරයි ඒ තුළ තියෙන්නෙ. කහවනුව දෙකට කැඩුවා කියලා කිසිවිටෙක වටිනාකම වෙනස් වෙන්නෙ නැහැ. එහෙනම් භාග දෙකක්. කහවනු භාග දෙකක් එතකොට ඒක තුළ වටිනාකම ලෙස තියෙනවා. ඔන්න ඔය කියන කහවනුවලින් වටිනාකම අසුකෝටියයි තෝදෙයියගේ වත්කම. තෝදෙයිය මැරිලා

ගිහිල්ලා ගෙදර සිටපු බැල්ලියකගේ කුසේ බලු පැටියෙක් වෙලා
 උපදිනවා. දෑත් බලන්න ධන මදයෙන් මත්වෙලා සිටිය
 පුද්ගලයාට වෙච්ච වැඩේ. ඒ මත්වීම පදනම් කරගෙන
 විඤ්ඤාණයට දිව්‍යලෝකයකට යන්න බැරිවුණා. ඒ
 විඤ්ඤාණයට සෝවාන් වෙන්න බැරිවුණා. ඒ විඤ්ඤාණයට
 මවකගෙ කුසට රිංගන්න බැරිවුණා. ඒ විඤ්ඤාණයට පුළුවන්
 වුණේ අර ධනය බලාගෙන ඉන්න මැරිලා ගිහිල්ලත්. ඊ ළඟ
 හවයේත් ඒ ධනය දෙසම බලාගෙන ඉන්න පුළුවන් තැනක
 උත්පත්තිය සිදු කළා. ගෙදරම බැල්ලියකගේ කුස උපදිනවා
 බල්ලෙක් වෙලා. එතකොට අර ධනයෙම මුරකාරයා වෙලා
 උපදිනවා සෙල්ලම් නෑ වැඩේ. ජාති මදය ධන මදය ගෝත්‍ර මදය
 කුල මදය තරුණ මදය රූප මදය ආදී වශයෙන් මද තියෙනවා
 සැහෙන්න. ඔය මද කිසිවක් ආහාරයට අරගෙන කුසගිනි
 නිවාගන්න පුළුවන් ජාතියේ ඒවා නොවෙයි. එහෙම මද තිබුණා
 කොට්ටම්බ මද කැකුණ මද කජු මද යනාදි වශයෙන්. ඒ වගේ
 ඒවා නොවෙයි මේක මේ මද කියලා කියන්නේ මෙලොවත්
 නැති කරලා පරලොවත් නැති කරලා අපායට ඇද දමන
 ජාතියේ මද. ලේසි ඒවා නොවෙයි. උන්හිටි තැන් අමතක කරලා
 දාන මද, ආපු ගමන අමතක කරලා දාන මද ජාති මදය කියලා
 කියන්නෙ. රූප මදය ධන මදය කියලා කියන්නෙ එහෙම එකක්.
 මේවායින් මත්වුණහම මම ආවෙ පොඩි තැනකින්, මම ආවෙ
 ගමෙන් කටුමැටි ගෙදරකින් කියලා අමතක වෙනවා. ගමේ
 හැමෝම එක්ක එකට සෙල්ලම් කරපු ඒ වගේ වැලි කෙළියේ
 එකට හිටපු යාළුවෝ ඉන්න තැනකින් මම ආවෙ කියලා අමතක
 වෙනවා. ඔය කියපු මද අතර තව එකක් තියෙනවා පින්වතුන්
 ඒ තමයි ජනප්‍රිය මදය. ජනප්‍රියභාවය ගොඩනගා ගත්තහම
 ඇති වෙනවා මදයක් මානයක්. එවිට සිටිය තැන අමතක වෙලා

යනවා. විශේෂයෙන්ම මූල අමතක වෙලා යනවා. මූල අමතකවීම වැනසෙන්නට හේතුවක් වෙනවා. ගෙදර ඉන්න කාටහරි මේ කියන මදය වැළඳිලා තියෙනවා නම් ලේසියෙන් දෑගන්න පුළුවන්. එයා නිතරම ගෙදර ඉන්න අයත් එක්ක ප්‍රශ්න හදාගන්නවා ගැටලු හදාගන්නවා. මට උඹලත් එක්ක ඉන්න බෑ උඹලා පිරිසිදු නෑ. මට බෑ එක තුවාය පාවිච්චි කරන්න. මට බෑ එක සබන් කැටය හැමෝමත් එක්ක පාවිච්චි කරන්න. මට බෑ එක ඇඳේ එකට පැදුරේ නිදාගන්න ආදී විදිහට නිතරම සිටිය තැන ඉන්න අයව මගහරින ස්වභාවයක් ඇතිවෙනවා.

තමන්ගේම විදිහට මේ මදයෙන් මානයෙන් මත්වුණු පුද්ගලයෝ එකට හමුවෙනවා එකට ඇසුරු කරනවා. බලන කොට ඇසුරට හමුවෙලා තියෙන්නෙත් ඒ ජාතියේම අයම තමයි. රූප මදයෙන් මත්වුණු උදවිය ඇසුරු කරන්නෙම රූප මදයෙන් මත්වුණු උදවියමයි. ධන මදයෙන් මත්වුණු උදවිය ඇසුරු කරන්නෙම ධනවතුන්මයි. ධන මදයෙන් මත්වුණු උදවියමයි. “ජාතිඝට්ඨො ” සමහර අය ජාති මදයෙන් මත්වෙනවා මම උසස් ජාතියේ මම උසස් කුලයේ මගේ කුලය මේක මගේ ජාතිය මේක ඔබ පහත් කුලයේ ඔබ පහත් ජාතියේ කියලා. එකක් ඒක. දෙවනි එක දෑත් මම කිව්වෙ ධන මදය. “ජාතිඝට්ඨො ධනඝට්ඨො ගොතතඝට්ඨො.” සමහර අය ගෝත්‍රයෙන් මත්වෙනවා. ඒ කියන්නෙ නම් ගොත් කියලා දෙකක් තියෙනවනෙ. ඔය පරම්පරාව කියලා සමහර අය අරගෙන එන්නෙ අන්න ඒක. ඒක හරිම වටිනවා සමහරුන්ට. ගොඩක් අයට ඒක හරි ලොකුයි. ඔබ අපේ පරම්පරාවේ දැලි ගැවා අපි එන්නෙ නෑ මරණෙටවත් කියලා කියන්නෙ ඔය ගෝත්‍ර මදයෙන් ඉහළ ගිය උදවිය. ඒ අය මේ හේතුව පදනම්

කරගෙන නිතරම තරහ අය පහත් කරන්න උත්සාහවත් වෙනවා. “සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤාති” කියලා කිව්වේ ධන මදයෙන් ගෝත්‍ර මදයෙන් ජාති මදයෙන් යම්කිසි කෙනෙක් මත්වුණොත් ඔහු පළමුව කරන්නේ ස්ව ඥාතීන් අතික්‍රමණය කරනවා. තමන්ගේ නෑයන්ව පහත්කොට සලකනවා. තමන්ගේ නෑයින්ට උදව් උපකාර නොකර හරිනවා. තමන්ගේ නෑයන්ව මග හරිනවා නෑයන්ගෙන් වෙන්වෙලා ඉන්නවා. මොකක්ද හේතුව එක්කෝ ජාති මදය නැත්නම් ගෝත්‍ර මදය නැත්නම් ධන මදය. එහෙම අය කියනවා මම ඔය නෑයෝ අතහැරලානෙ ඉන්නෙ කියලා. ඔය නෑයෝ නේද ඔය නෑයෝ තමයි මාව නැති කළ කන්අෑයෝ. ඒක නිසා මම නෑයින්ගෙන් වෙන්වෙලා සැහෙන කල්. මට ඔය නෑයෝ පෙනෙන්න බෑනෙ අපේ භාමුදුරුවනේ නෑයින්ගේ ප්‍රතිපත්ති මට අල්ලන්න නෑ අපේ භාමුදුරුවනේ. බලන්නකෝ ඔය වගේ වාක්‍ය අපිට ඕනතරම් ඇහිලා පාඩම්වෙලා තියෙනවා. මේ කියන්නේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝම අගේට.

මොකක්ද ? යම්කිසි කෙනෙක් ජාති මදයෙන් ධන මදයෙන් ගෝත්‍ර මදයෙන් මත්වුණහම “සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤාති” ඥාතීන් අතික්‍රමණය කරනවා. නෑයන්ව පාගලා දමනවා. නෑයින්ව අමතක කරලා දමනවා. ඕක පිරිහීමට හේතුවක් වෙනවා. කුල මදය කියන්නේ භයානක එකක්. ගෝත්‍ර මදය කියන්නේ හරිම භයානක එකක්. ඕක ඔලවට ගැහුවහම තිබුණ ගුණ ටික නැතිවෙලා යනවා. සමාජයෙන් ලැබුණ වැදුම් පිදුම් ගරු බුහුමන් සේරම නැතිවෙලා යනවා. පින්වතුනේ බරණැස් නුවර එඬේර ගමක් තිබුණා. ඒ ගමේ සිටියේ එඬේරයෝ. ඒ වුණාට ඒ අය වැඩිපුරම ඇති කළේ එඵවන්. ඒක එඵවෝ ඇති කරන ගම්මානයක්. ඇති පදම් එඵවෝ ඉන්නවා ඒ ගම්මානේ. ඒ මිනිස්සුන් ඒ විදිහටම තමයි කටයුතු කරන්නේ. දවසක් දා ඔය බරණැස්නුවර බොහෝම ප්‍රකට බමුණෙක් සිටියා. ඒ බමුණා

ඇත්තෙන්ම ගුණ යහපත් පෞද්ගලිකව බැලුවහම. හැබැයි එතුමා
 සිතාගෙන සිටියා මගේ ගුණ යහපත්කම පදනම් කරගෙන හැමෝම
 මට ගරු කළ යුතුයි මම එනකොට හුනස්නෙන් නැගිටිය යුතුයි කරේ
 දාගෙන සිටින තුවාය පහළ හෙලන්න ඕනෑ උඩ අමුණාගෙන සිටින
 ඇඳුම් පහළ දමන්න ඕනෑ හිස්වැසුම් ගලවන්න ඕනෑ කියලා. මම ඒ
 තරම් උසස් කුලයක කියලා කුල මාන්නයෙන් ඉදිමුණ පුද්ගලයෙක්
 මේ කියන බමුණා. එතුමා දවසක් දා මේ කියන එඬේර ගම්මානය
 මැදින් තියෙන අඩි පාරකින් ගමනක් යන්න එනවා. ඔය ගම්මානයේ
 සිටින එළුවන් අතර මහදරුණු හැඩිදෑඩි පෞරුෂයක් තියෙන එළුවෝ
 දෙන්නෙක් එදා අං පටලවාගෙන පොර අල්ලනවා. මහාදරුණු
 තියුණු උල් සහිත අං මේ එළුවන්ට තිබුණේ. කවුරුවත් ළං
 වෙන්නෙ නෑ දරුණුයි ඒ යුද්ධය. මොකද එහා මෙහා වුණොත්
 ඒ එළුවො මිනිස්සුන්ට පවා ඇනලා හානිකරන නිසා. ජාති
 මදයෙන් කුල මදයෙන් මත්වෙලා සිටි මෙතනින් එන මේ
 බමුණුතුමා මට කවුරුත් ගරු කළ යුතුයි මේ සත්තුත් මට ගරු
 කළ යුතුයි කියන තැන ඉඳලා කිට්ටු වෙනවා මේ රණ්ඩුව
 බේරන්න. ඇත නියා එඬේරෙක් කෑගහලා කියනවා
 උතුමාණෙනි ළං වෙන්න එපා ඔය දෙන්නා හරි නපුරු
 දෙන්නෙක් කියලා. උඹ කටවහගෙන ඉඳපන් මම උසස් කුලයේ
 කෙනෙක් මට ගරු කරනවා සත්තු සිවුපාවුන් පවා එතුමා සිතන
 දේ හයියෙන් ප්‍රකාශ කළා. උතුමාණෙනි ඔබතුමාට අපි
 ගරුකරනවා. මිනිස්සුන් ගරු කරනවා ඒක නම් ඇත්ත. ඒ වුණාට
 ඔය සත්තු දෙන්නෙක්. ඔය සතුන්ට ගුණධර්ම තේරෙන්නෙ නෑ.
 ඔය සතුන්ට ඔබතුමාගේ ගුණය වැටහෙන්නෙ නෑ ඔය තිරිසන්
 සත්තු කිට්ටු වෙන්න එපා කිව්වා. ඒ වුණාට නෑ මේ බමුණා ඒ
 වචනය විශ්වාස කළේ. තව තව කිට්ටු වෙනවා මේ රණ්ඩුව
 බේරන්න කියලා හිතාගෙන. අර පුද්ගලයා කෑ ගසනවා. එයාගෙ
 කෑගැහිල්ලට තව තව අය එකතු වෙලා වටවෙලා ඒ අයත් කෑ

ගහන්න ගත්තා උතුමාණෙනි යන්න එපා ළඟට කියලා. එතකොට නැවතත් මේ බමුණා කියනවා උඹලා කටවහගෙන ඉදපල්ලා කියලා. ඔන්න බලාපල්ලා මගේ ගුණයට මගේ මේ තේජාන්විත බවට මගේ කුලයට මගේ උසස් බවට මේ සත්තුත් ගරු කරලා රණ්ඩුව නතර කරාවි කියලා ළං වෙනවා. එතකොට නැවතත් අර පුද්ගලයා කැගහලා කියනවා ඔබ මහා අනුවණයෙක් ඔබ ගුණවතෙක් නොවෙයි ඔබ නම් මහා මෝඩයෙක් ඔබට ලොකු විනාශයක් සිද්ධ වෙනවා කියලා. එතකොට ටිකක් කේන්ති ගියා බුමුණුතුමාට අනුවණයා කිව්වා කියලා මෝඩයා කිව්වා කියලා. මේ දෙබස් ටික ඉවර වෙන කොට එළුවෝ දෙන්නගෙ රණ්ඩුවත් ඉවර වෙලා අර කේන්තියෙන් සිටිය එක එළුවෙක් හැරෙනවා මේ බමුණුතුමාගේ පැත්තට. එතකොට වටේම සිටිය සියලුදෙනා හයියෙන් කැගහලා කිව්වා දුවන්න දුවන්න කියලා. බැරිම තැන කිව්වා දුවපන් මෝඩයෝ කියලා. ජීවිතය බේරගනින් මිනිහො කියලා. මේ බමුණුතුමා ඒක ගණන් ගන්නෙ නැතිව සිටියා හරියට නිකම් ශාන්තිවාදී ජාතකයේ ශාන්ති කරන විදහට. ඔය සමහර නාට්‍යවලදී අපි දකලා තියෙනවා නේද අතේ අඟිලි දෙකක් වකුටු කරගෙන ශාන්ති කියලා කියන්නෙ. අන්න ඒ විදිහට මේ එළුවා තමන් ළඟට කඩාගෙන බිඳගෙන එතකොට මෙත් වඩන විදිහට ශාන්ති කියන්න ගත්තා. මොන ශාන්තියක් ද කේන්තියෙන් එන මේ දරුණු රෝග ගති ඇති තියුණු අං ඇති එළුවා දමලා ඇත්තා බොකු බඩවැල් පසා කරගෙන යන්න. මරලතෝනි දීගෙන බමුණුතුමා වැටුණා. මිනිස්සු වටවුණා එළුවා දිව්වා. ඒ වුණාට බමුණුතුමා ජීවිතක්‍ෂයට පත්වුණා.

බලන්න මානය කියන්නෙ පුද්ගලයන්ට ජීවිතය පවා නැති කරන එකක්. කුල මානය බලපෑවා. සිතාගෙන ඉන්නවා

මාන්‍ය ඇතිවුණහම මට කවුරුත් ගරු කළ යුතුයි කියලා. ඔබත් කල්පනා කරලා බලන්න ඔබත් එතනද ඉන්නෙ කියලා. ඔබ යම්කිසි දෙයක් දැනකියා ගත්තාය කියලා යම් තැනක ඉන්නවාය කියලා පිළිගැනීමක් තියෙනවාය කියලා රට සමාජය තුළ හඳුනානවාය කියලා මන්ත්‍රී ඇමතිවූර දරනවාය කියලා එහෙම නැත්නම් වෙනත් විදිහක ඉහළ පෙළේ යැයි සම්මත රක්ෂාවක් කරනවාය කියලා ඒ තුළ මට කවුරුත් ගරු කළ යුතුයි මම එතකොට ඒ ගොල්ලෝ දෙපැත්තට විය යුතුයි මම එතකොට හිස නැමිය යුතුයි හිස පහත් කළ යුතුයි කියන තැනක ඔබ ඉන්නවා නම් ඔබට මේ ලෙඩේ මේ අසනීපය දරුණු විදිහටම බෝවෙලා. ඒක නිසා කරුණාකරලා හඳුනා ගන්න. හඳුනාගෙන ඉක්මනින් පිළියම් යොදන්න. ඉක්මනින් පිළියම් යෙදෙව්වෙ නැත්නම් ඔය මානය ඔබට බොහෝ දේවල් අහිමි කරලා දමනවා. ඒ අහිමි කරලා දමන දේවල් නිසා ඔබ පරිහානියට පත්වෙනවා. “තං පරාභවතො මුඛං ” ඔය මුඛයක් ඔය කටක් ඔය ආබාධයක්. ඔබව පරාභවයට හෙවත් පිරිහීමට පත් කරලා දමන මුඛයක් මකර කටක් විදිහට තමයි දක්වලා තියෙන්නේ. ඒ නිසා සියලුදෙනාම මහන්සි ගන්න තමන් තුළ ගොඩනැගෙනවා නම් මානය එය බිඳ දමන්න. නැත්නම් ඒ මානය තුළ අම්මා අතික්‍රමණය වෙයි තාත්තා අතික්‍රමණය වෙයි. අම්මා මට උදව් කළා තාත්තා මට උදව් කළා අසල්වාසින් උදව් කළා කියලා අමතකවෙලා යයි. එතකොට සිටිය තැන අමතක වුණහම අනෙක් අය හිමිහිට හිනාවෙලා කියයි වැඩි දුර යන එකක් නෑ කියලා ඇත්තටම ඒක තමයි වෙන්නේ. බොහෝ දුර යන්න හම්බ වෙන්නේ නෑ ඔය මානය නිසාම පුද්ගලයා අතරමගදී කඩා වැටෙනවා. ඔබේ ගමන එහෙම කඩා වැටෙන ගමනක් නම් වෙන්න බෑ. එහෙම කඩා වැටෙන ගමනක් නම්

ඔබ තුළ තියෙන්නේ මේ මානය ඇතුළේ කරගත්ත ගොඩක් දේවල් තියෙන කෙනෙක් ඔබ. ඒවා දුරු කරගැනීම තුළ නිහතමානිත්වය ගොඩනැගුණොත් “අනතිමානී මුදු අනතිමානී” අන්න ඔබට බොහෝ දුර ගමනක් යන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. ඒ ගමන ඉතා සාර්ථක ප්‍රශංසනීය ගමනක් බවට පත්වෙනවා. අධ්‍යාපනය ලබන දරුවන් තුළත් ගොඩනැගෙන්න ඕනෑ නිහතමානිත්වය. එයට තරාතිරමක් නැහැ. සිල් සමාදන් වෙන ඇත්තෝ විදිහට බෞද්ධයෝ විදිහට බණ අසන අය විදිහට සමාජ සංගායනා ශ්‍රවණය කරන ඇත්තෝ මතක තියාගන්න ආගම් හේදයක් නැහැ මානය හට ගත්තොත් එතනමයි අවමානය කියලා. ඒ අවමානය තුළ ඔබට බොහෝ දේවල් අහිමිවෙලා යයි. ඒ අහිමි වෙලා යන දේවල් තුළ සමහරවිට ජීවිතයත් තියෙන්න පුළුවන්. ජීවිතය අහිමි වුණොත් එහෙම සියල්ල එතැනින් ඉවරවෙලා යයි. ලබාපු දුර්ලභ මිනිසත් භවය අපරාදයක් වෙයි. ඒ දුර්ලභ මිනිසත් භවයට වටිනාකමක් දීම පිණිස මානය දුරලා නිහතමානිත්වය ගොඩනගාගන්න. මානය හටගන්න තැනම හලන්න. රූප මානය ධන මානය තරුණ මානය ආදී වශයෙන් මාන ගණනාවක් කිව්වා. තවත් ගොඩක් මාන තියෙනවා. ඒවා හඳුනාගෙන ජීවිතයට වද්දගන්න එපා. නොදැනුවත්ව හරි වද්දගෙන හෝ වැදිලා තියෙනවා නම් ඉක්මනින්ම ඇඳලා එළියට දමන්න. දමලා නිහතමානිත්වය ගොඩනගාගන්න. ඔබේ ජීවිත සාර්ථක වෙන පළමු පියවර එයම වෙයි. එතුළින් ජීවිත සාර්ථක කරගන්න සැමට මේ දහම බොහෝ කොට උපකාරී වේවා. ඔබ සැමට සම්මා සම්බුදු සරණයි.

ධර්ම දේශනා - 5

2019-04-21 දින දේශනාව

සමන්තා චක්ක වාලේසු
අත්තා ගච්ඡන්තු දේවතා
සද්ධම්මං මුනිරාජස්ස
සුනන්තු සග්ග මොක්ඛදං

ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
ධම්මස්සවන කාලෝ අයං හදන්තා
නමෝ තස්ස හගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස ///

ඵ්ථිධස්ස ලෝකධම්මේහි
චිත්තං යස්ස න කම්පති
අසෝකං විරජං ඛේමං
ඒතං මඛගලමුත්තමංතිතී.

ධර්මශ්‍රවණාභිලාෂී සැදැහැති වාසනාවන්ත පින්වත්නි,

පින්වත්ත ඔබට ඔබේ ජීවිතය යහමගට පත්කරගැනුමට හැමදාමත් හිමිදිරි පාන්දර හිරු සමාජ සංගායනා උදාර මෙහෙවරක් සිද්ධ කරනු ලබනවා. සුපුරුදු පරිදි අදත් වැරදුණු තැන් හඳුනා ගන්න වරදින්න පුළුවන් තැන් තේරුම් අරගන්න වැරදිවුව තැන නිවැරදි කරගන්න පින්වත්ත ඔබට අනුශාසනාවක් පවත්වන්නයි සුදානම. පින්වතුනේ මට මතක් වෙනවා අපේ රට ඉතිහාසයේදී වතා තුනක්

පරදේශක්කාරයන්ට යටත් වුණා. පෘතුගීසි ලන්දේසි සහ ඉංග්‍රීසි යන ජාතීන් අපේ රට යටත් කරගත්තා. සියයට සියයකින් ඔවුන්ගේ අභිමතාර්ථයන් සාධනය කරගන්න නොහැකි වුණා. ඇත්තයි අපේ රටේ වටිනා කියන දේවල් ඔක්කොම ටික සුරාගෙන ගිය බව නම්. ඒ වුණත් ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණේ ඔවුන් මේ රට අතහැරලා යනකොට ඔවුන්ගේ සංස්කෘතියට ගරු කරන පිරිසක් මේ රට තුළ නිර්මාණය කරලා යන්න. එය ඔවුන් සිතන තරම්ම ලේසි පහසු වුණේ නැහැ. වරින් වර අපේ රට පිළිබඳව යම් යම් ප්‍රකාශයන් සිද්ධ කරන්න යෙදුණා. ඒ පරදේශක්කාර නායකයෝ අපේ රට පිළිබඳව සටහන් තැබුවා.

පින්වතුනේ මට මතකයි එක සටහනක තිබෙනවා මේ අපේ ශ්‍රී ලංකාව නැමති පුංචි රටේ එක හිගන්නෙක්වත් දකින්න හිටියේ නැහැ කියලා. ඒ වගේම අපේ රට මොනතරම් ආධ්‍ය රටක්ද මොනතරම් සැප සම්පත්වලින් පිරිවිව රටක්ද යන වග පිළිබඳව පරදේශක්කාරයෝ සොයන්න ගත්තා. පුංචි රටක ඉන්න මේ කළු මිනිස්සු කොහොමද ලෝකය මවිත කරවන දේ සිද්ධ කරන්නෙ කියලා ඒ අයට ලොකු ප්‍රශ්නයක් තිබුණා. කළුගල්වලින් කරපු නිර්මාණ යථිකවලින් කරපු නිර්මාණ හරි පුදුම සහගත දේවල්. සමහරවිට තාක්ෂණය පාවිච්චි කරලා අවුරුදු ගණනාවකට නිම කරන්න බැරිතරම් මහා මාලිගාවල් සිගිරිය වගේ නිර්මාණ කෙලෙසද මේ පුංචි රටේ පුංචි මිනිස්සු නිර්මාණය කළේ කියලා ඔවුන්ට ලොකු ප්‍රභේලිකාවක් තිබුණා. ඒ නිසා තමයි ඔවුන්ගේ ප්‍රකාශවල විශේෂයෙන් බ්‍රිතාන්‍ය ජාතීන් අපේ රට පිළිබඳව ලියපු ප්‍රකාශවල හරි පුදුම සහගත දේ තිබුණේ. ඒ අතීතයේ මිනිස්සු සොරකම් නොකරපු බව කාමයේ වරදවා නොහැසුරුණු බව කාන්තාවන්ට ගොඩක් ගෞරව කළ බව කුල කාන්තාව ආරක්ෂා කරන්න වගබලා ගත්ත බව ආදී

බොහෝ දේ එහි සටහන් කරලා තිබුණා. තවත් දියුණු යැයි සම්මත රටක කෙනෙකු නොදියුණු යැයි සම්මත කුඩා රටක කුඩා මිනිස්සුන්ගේ ක්‍රියාකාරකම් පොත පතක සටහන් කරලා තබන්න තරම් ඒ අය යුහුසුලු වුණේ ඇයි කියලා සිතන්න ඕනෑ. ඒ දියුණු සමාජය තුළ දියුණුයි කියපු ඒ රටවල්වල පුද්ගලයන් තුළ නොතිබිවිච සාරධර්ම පද්ධතියක් ගුණධර්ම පද්ධතියක් අපේ රටේ උදවියට තිබුණා. රොබට් නොක්ස් කියන පුද්ගලයා ලියපු එදා හෙළදිව නැමැති බොහොම වටිනා පොතේ තියෙනවා මේ ලංකාවේ මිනිස්සු පිළිබඳව. අරගෙන කියවන්න දරුවන්ට කියවන්න ඉඩ හදන්න. ඔබ අනිවාර්යයෙන් ඒක කියවන්න ඕනෑ එහි ඔබෙන් මගෙන් ජාතියේ ඉතිහාසය ගැන සහ එහි ජීවත්වුණු ඇත්තන්ගේ ජීවන රටාව පිළිබඳව තියෙන නිසා. මැකෝලි කියන බ්‍රිතාන්‍ය ජාතිකයාද රොබට් නොක්ස් මහත්මා ලියපු විදිහටම මේ අපේ රටේ මිනිස්සුන්ගේ අධ්‍යාත්මික දියුණුව පිළිබඳව මවිතයට පත්වුණු වග සටහන් තබලා තියෙනවා. ඒ මොකද තාක්ෂණයෙන් මොනතරම් දියුණුවුණත් එරට වාසීන් ඒ කියන ජාතියේ තාක්ෂණයක් නොතිබුණු මෙරට ජාතීන් ඊට වඩා එහා ගිය නිර්මාණ කළාලේ නිර්මාණ මහා මාලිගා කළ ඒ වගේම යකඩවලින් රත්තරංවලින් මැණික්වලින් වැඩගත්ත එසේම සොබාදහමත් එක්ක එකතුවෙලා සොබාදහමට අනුගතවෙලා සොබාදහමින් ලැබෙන්නා වූ දේ පවා ප්‍රයෝජනයට ගෙන සොබාදහමේ රටාව තාලය රිද්මය නාදය හඳුනාගෙන ඊට එකඟව අනුගතව ජීවත්වුණු ජාතියක්. ඒ නිසා ඔවුන්ට බැරිවුණා ඔවුන්ගේ නරක පුරුදු ඔවුන්ගේ බංකොලොත් වෙව්ව සංස්කෘතිය අපේ සමාජයට කාවද්දන්න. ඔවුන් ගොඩක් උත්සාහ ගත්තේ ඒ කාර්යය කරන්න තමයි නමුත් සිතුව තරම් ඒක ලේසි වුණේ නෑ.

එසේ ලේසි නොවන්නට හේතු ඔවුන් සමහරවිට මහ රැජිණට දැනුම් දුන්නා.

මේ රටේ මෙන්න මෙහෙම සම්ප්‍රදායවල් තියෙනවා. මෙන්න මේ විදිහේ ක්‍රමවේදයන් ඔවුන් අනුගමනය කරගෙන යනවා. ඔවුන්ගේ පාලනය හරි පුදුම එකක්. ගමක ඉන්නවා ගොවිතැන සම්බන්ධව වැව සම්බන්ධව, වතුර සම්බන්ධව වග කියන්න කෙනෙක්. ගමේ පුද්ගලයින්ට ඇතිවන ගැටලු විසඳා ගන්න වෙනම පුද්ගලයෙක් ඉන්නවා. එක එක නම්වලින් ඔවුන් හඳුන්වනවා. ප්‍රධාන වශයෙන් පස් දෙනෙක් මේ පිළිබඳව වග කියනවා. ගමේ ආරවිවි මහත්තයා ඒ වෙනුවෙන් ප්‍රධානත්වය ගන්නවා. එතුමා නඩු විසඳනවා. වැරදිකාරයන්ට දඬුවම් දෙනවා. දඬුකඳේ ගහලා තියෙනවා. යම් යම් වරප්‍රසාද අඩු කරනවා. පුදුමාකාර ලස්සන පාලනයක් ගම තුළ තිබුණා. මෙන්න මේ පදනම නිසාවෙන් මොවුන්ගේ කෘෂිකාර්මික ආර්ථික ජීවන රටාව නිසාවෙන් මොවුන් වට්ටන එක ලේසි නෑ කියලා එදා මේ අය දැනගත්තා. දැනගත්තෙ ගොඩක් කල් ගිහිල්ලා. දැනගන්න ඒ ගොල්ලන්ට ගොඩක් මහත්සි වෙන්න සිද්ධ වුණා. සමහර ඇත්තෝ බුලත් හපය ගහගෙන සරමක් ඇඳගෙන පන්සලට ඇවිල්ලා හාමුදුරුවෝ ළඟ දණ ගහලා බාල ආසනයක ඉඳගෙන අපේ සිරිත් විරිත් අපේ සංස්කෘතිය අනුගමනය කරනවාය කියන වග හාමුදුරුවන්ට ඒත්තු ගන්වලා හාමුදුරුවන්ව රවටාගෙන හාමුදුරුවෝ ළඟ තිබිව්ව ඒ දැනුම ඒ වටිනා කියන ඥානය උකහා ගන්න යෙදුණා. ඒ ආකාරයෙන් තමයි ඔවුන් අපේ රටාව හඳුනාගෙන ඒ රටාවට ගහන්න පටන් ගත්තේ. ඒ රටාවට ගහන්න ගත්ත තැනේ ඉඳලා අපි වැටෙන්න පටන් ගත්තා.

අපි නිතරම අපේ ගෙදරක කොළ කැඳ බිව්වා සතියකට

දවසක්. එක දවසක පොල්පලා. තව දවසක රණවරා. තව දවසක කොත්තමල්ලි ආදී විදිහට ඖෂධීය පානයන් දවස් හතට හතක් ගත්තා. එතකොට ඉන් ලැබුණු නිරෝගීභාවය පදනම් කරගෙන හොඳ කායික ශක්තියක් තිබුණා දැන් වගේ ලෙඩ ගෝජාවල් නෑ. දැන් ප්‍රතිකර්ම නැති ලෙඩ නෑ එහෙම තිබුණා නම් බොහොම කලාතුරකින්. ඒවාට ගොඩක් වෙලාවට කිව්වේ යකා ගැහුවා කළු කුමාරයා ගැහුවා මහසෝනා ගැහුවා ආදී විදිහට. ඒවත් යම් ප්‍රමාණයකට සමනය කරගන්න විවිධ අභිවාර විදිහට ක්‍රියාත්මක වුණා තොවිල් පවිල් බලි තොවිල් ආදී වශයෙන්. නමුත් එක ක්‍රමවේදයක් තුළ අපි අපේ ශරීර සෞඛ්‍ය ආරක්‍ෂා කරගන්න භාවිතා කරපු දේට පළමුවෙන්ම ගැහුවා. විශේෂයෙන්ම අපේ රිද්මය හඳුනාගෙන මේ යටත් විජිත වාසීන් මේ වැඩ කරන්නෙ කොළ කැඳ බිලා. මේ අය නිරෝගීවෙලා තියෙන්නෙ ඖෂධීය පානයන් බිලා. ඉස්සෙල්ලාම මේ අය ඒවායින් ගලවන්න ඕනෑ. මේ ගොල්ලෝ නරක් කරන්න නම් මේ ගොල්ලන්ගෙ දියුණුව අඩාල කරන්න නම් ආකල්පමය වශයෙන් තමයි මේ අය වට්ටන්න ඕනෑ කියලා ඔවුන් තේරුම් ගත්තා. තේරුම් අරගෙන ගැහුවා කැඳ බිව්වහම කැඳයා වගේ කියලා. අපි ගුටි කෑවා නැත්නම් අපි ඒක ගහගත්තා නැත්නම් අපි ඒක ඇඳගත්තා. ඇඳගෙන අපි අදටත් එය පාවිච්චි කරනවා. කොළ කැඳවල ඖෂධීය ගුණය ගැන දක්වන බුදුරජාණන් වහන්සේ කොළ කැඳ පිදීමේ ආනිශංස දහයක් දක්වනවා. අදත් භික්ෂූන් වහන්සේලාට හිමිදිරි පාන්දරම ලබා දෙන්නෙ කොළ කැඳ කෝප්පයක්. අද දේශීය වෛද්‍ය විද්‍යාව තුළ කොළ කැඳවල තියෙන වටිනාකම ඔප්පු කරලා පෙන්වලා තියෙනවා. අපි හොඳට කොළ කැඳ භාවිතා කරපු පිරිස්. අන්න මුලින්ම අපිව ඒකෙන් ගලවා ගත්තා. ඒ නිසා ඒ ලණුව කාපු උදවිය අදත්

කියන්නේ මොකෝ නිකම් කොළ කැඳ බිලා වගේ කියලා. එහෙම පිරුළක් හැදුවා අපිව ඒකෙන් අයින් කරන්න.

ඔහුගේ ගුණ දීප්‍ර ශාකසාර බොහෝ දේවල් අපෙන් අයින් කළා. ඒ වෙනුවට ඔවුන් අපට කෘත්‍රිම දේවල් විවිධ රසකාරක දාලා හදලා බෝතල් කරලා එව්වා. අද ඒවා නැතිව සමහර අයට කෑම ටික කන්න බෑ. අද ඒවා කාපු උදවිය ඒවා දිරවා ගන්න බැරිව විවිධ පිළිකාකාරක දේවල් භාවිතා කරලා ඒ තුළින් හොඳම අභාවයට පත්වෙන තැනට ශරීර සෞඛ්‍ය දිරලා කැඩිලා බිඳිලා විනාශවෙලා යන තැනට වැඩ කරගෙන දුන් අලුත් මාර්ග සොයනවා. පොල් වතුර ටික අපේ හොඳම පානය බවට පත්කරගෙන බීපු මිනිස්සු දුන් පොල් ගෙඩිය බිඳලා සින්ක් එකට දමනවා වතුර ටික යන්න. කඩෙන් ඒ වෙනුවට ප්‍රොනික් බෝතල්වල ගහපුවා ගෙනල්ලා බොනවා. ඒවා බිලා විවිධාකාර ලෙඩරෝගවලට පත්වෙලා තියෙනවා. පොල් වතුරවල තියෙන වටිනාකම අපෙන් ඉගෙනගත් බටහිර අය අපෙන් අදත් පොල්වතුර ටික මිලදී ගන්නවා. එසේ අරගෙන ඒවායේ ඒ ස්වාභාවික විදිහටම පාර්සල් කරලා ඇසුරුම් කරලා ස්වාභාවික විදිහටම ඒවා පානය කරන්න ඒ අයගේ රටවල්වල වෙළෙඳ පොළට මුදා හැරලා තියෙනවා. ඒ අය අපෙන් අරගෙන අපේ ස්වාභාවික පොල්වතුර ටික පානය කරනවා අපට ඒ අයගේ කුණු කන්දල් දීලා. අපට පුන්නක්කු දීලා තියෙනවා අපට ඒවා හරි ලොකුයි. ඒවා අරගෙන බිලා අපි ජාතියක් විදිහට විනාශවෙලා තියෙනවා.

අපේ මහ බෝසතාණන් වහන්සේ බුද්ධත්වය ලබන්නේ කිරිබත් ආහාරයට අරගෙන. කිරිබත්වලට කොයිතරම් ලොකු ඉතිහාසයක් තියෙනවද කියලා කියන්න තැනක් විදිහටයි මම එතන ගත්තේ. මහ බෝසතාණන් වහන්සේ කිරිබත් වළඳලා තමයි බෝමැඩ ඉඳගන්නේ භාවනා කරන්න. අද කිසිම

කටයුත්තකදී කිරිබත් කරන්නේ නෑ කැවොත් කියනවා මොකෝ නිකම් කිරිබත් කාලා වගේ කියලා. ඒ මොකෝ සමාජය තුළ මතයක් ගොඩනැගුවා ආකල්පමය වශයෙන් අපව වට්ටන්න. ඔය තමයි බටහිර ජාතීන් අපව වට්ටන්න ගත්ත උපාය උපක්‍රම. ඒ නිසා අපට පිරුළක් හදලා දුන්නා කිරිබත් කැවහම නිදිමතයි කියලා. අපි බරවැඩ හැමදෙයක්ම කරන්න පටන් ගත්තේ කිරිබත් කාලා ඒ තරම්ම ගුණයක් කිරිබත්වල තියෙන නිසා. ඒ තරම් හයියක් තියෙන නිසා. ගෙපළ කපන්න ලැහැස්ති වෙන්නේ කිරිබත් කාලා. අත්තිවාරම් කපන්න ලැහැස්ති වෙන්නේ කිරිබත් කාලා. අත්තිවාරම් බදින්න ලැහැස්ති වෙන්නේ කිරිබත් කාලා. හැම කටයුත්තකදීම කය වෙහෙසලා කරන කටයුත්තකදී වගේම හැම සුභ කටයුත්තකදීම අපේ ප්‍රධානම ආහාරය වුණේ කිරිබත්. කිරිබත්වල තියෙන මේ ගුණය අද ඔප්පු කරලා තියෙනවා කොයිතරම් නම් මතකශක්තිය ධාරණ ශක්තිය වැඩිකරනවාද කොයිතරම් නම් කායික නිරෝගීභාවයට හේතු වෙනවාද කොයිතරම් නම් උත්තේජන ශක්තියක් ඒ තුළ ක්‍රියාශීලීත්වයට බලපානවාද කියන වග. එහෙම වැඩකළ නිසා තමයි ප්‍රතිඵල ලැබුවේ. කිරිබත් කැවහම නිදිමත හැදෙනවා නම් මහ බෝසතාණන් වහන්සේ කීයටවත් බුදුවීමට භාවනා කරන්න පෙරාතුව කිරිබත් වළඳලා ඒ කටයුත්ත කරනවාද? මොහොතක් කල්පනා කරලා බලන්න. අපිව කිරිබතෙන් අයිත් කරන්න ඒ කිරිබත වෙනුවට අපට බටහිරෙන් ආපු විවිධාකාර කේක් වර්ග ඇතුළු දේවල් අපට ජනගත කරන්න සමාජගත කරන්න ශරීරගත කරන්න මොනතරම් ඒ අය සුඤ්චි කටයුතු කළාද ? හාල් ටික පෙගෙන්න දමා වංගෙඩියේ කොටා පිටිකර කුරක්කන් පිටි මිශ්‍ර කර හැලපයක් හදාගෙන කාපු අපි ඒ හැලපයක් ඔතලා දරුවාට ඉස්කෝලේ

යැව්වහම විවේක කාලයේදී දවල්ට කන්න අපට පුත්තක්කු
 කවන්න ඕනෑ නිසා ඇමරිකන් පිටි කවන්න ඕනෑ නිසා හැලපය
 කඩදාසි කොළයෙන් එළියට ගත්තහම නගරය තුළ සුද්දන්
 අනුකරණය කරන ඇත්තන්ගේ දරු පැටව් ටික කළේ ගමෙන්
 හැලපය අරගෙන ආපු කෙනාට නමක් දැමීමා හැලපයා කියලා.
 ඊට පස්සේ එයා ඊ ළඟ දවසේ ඉඳලා හැලප ගෙනියන්න කැමති
 වුණේ නෑ. ඒ මොකෝ ඔවුන් සමහරවිට එකම අමුද්‍රායකින්
 හදන හැඩය වෙනස් කරපු නම පමණක් වෙනස් කරපු ජැම්පාන්
 වියන්රෝල් මාළුපාන් ආදී දේ ගෙනල්ලා කන නිසා. ඒවා
 ජනගත කරන්න නම් සමාජගත කරන්න නම් ඉස්සෙල්ලාම
 අපේ වටිනා දේට ගහන්න ඕනෑ. කැවුම් ගෙනාවහම කැවුමය
 කියලා ආප්ප ගෙනාවහම ආප්පයා කියලා සමාජයේ භාසායට
 ලක් කරලා ගමේ දෙයට ගැහුවා. වටිනා දෙයට ගැහුවා. ගහලා
 කොන්ද කැඩුවා. කඩලා ඒවා නැති කරලා දමලා මේ සමාජයට
 අර්ථයක් නැති දෙය දුන්නා. මේ සමාජයට ප්‍රයෝජනයක් නැති
 වින කරන දේ දුන්නා. අද සමස්ත ජාතියෙන්ම සියයට අසූවක්
 අනුවක් දෙනා ඇමරිකන් පිටි නිසා හදාගත්ත රෝගවලට
 ට්‍රොනික් බෝතල්වලින් ආපු දේවල් පානය කරලා හදාගත්ත
 රෝගවලට පත්වෙලා තියෙනවා. පිළිකා රෝගයට ප්‍රතිකර්මය
 විදිහට තව රෝහල් එකතුවීමද හරි කියලා සබුද්ධිකව කල්පනා
 කරන්න අවශ්‍යයි. පිළිකා වැඩිවෙන්න වැඩිවෙන්න වෛද්‍යවරු
 වැඩි කළාට ඖෂධ ගෙනත් දුන්නට පිළිකා රෝහල්
 ගොඩනැගුවාට මම සිතන්නේ නෑ උත්තරය ඒකය කියලා. ඔබත්
 කල්පනා කරලා බලන්න උත්තරය ඒකද කියලා. ඇයි මේ පිළිකා
 හැදෙන්නේ ? මොකක්ද හැදෙන්න හේතුව ? හේතුව සොයා
 හේතුවට පිළියම් නොකර එලයට පිළියම් කිරීම තුළ කවදාවත්
 කිසිම හේතුවක් අයිත් කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ නෑ. මේ තමයි

අනුන්ගේ ලඟු කාපු ජාතියකට වෙච්ච වැඩේ. මේ ජාතිය කොයිතරම් කෙළින් කටින් ඉඳගෙන කටයුතු කළාද? සෞඛ්‍ය පිළිබඳව කල්පනා කරලා ගත්ත ආහාරපාන පිළිබඳව කල්පනා කරන්න. අපි දවසකට අනිවාර්යයෙන් වේල් තුනක් ආහාර ගන්නවා. ඔය වේල් තුන හොඳට උයලා පිහලා තමයි හදලා කෑවේ. ඉවුම් පිහුම් කියලා දෙකක් තියෙන්නෙ ඒක නිසා. බටහිර ඇත්තන්ට එකයි තියෙන්නෙ. අපට ඉවුම් තියෙනවා පිහුම් තියෙනවා. ඒ කාරණාවල් දෙකක්. උයනවා පිහිනවා කියන්නෙ හොඳට හොයලා බලලා හදලා නිවැරදි දේ හරි දේ තෝරලා බේරලා උයන එකයි. ඒ මොකෝ එක වේලකට ආහාර ගන්න කොට තිත්ත ජාතියක් තිබුණා එළවළුවක් විදිහට හෝ මැල්ලුමක් විදිහට. තව වේලකට ඒකාන්තයෙන්ම ඇඹුල ජාතියක් තිබුණා. අනෙක් වේලට කහට ජාතියක් තිබුණා. බලන්න වේල් තුනෙන් එක වේලකට තිත්ත ජාතියක් අනෙක් වේලට ඇඹුල ජාතියක් අනෙක් වේලට කහට ජාතියක් තිබිච්ච නිසා මේ කෑම වට්ටෝරුව මේ කෑම රටාව ඒ විදිහටම භාවිතා කරපු නිසා අතීතයේ සිටිය කාටවත් කොලෙස්ටරෝල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ වගේම සීනි පිළිබඳ හාට් ඇටෑක් පිළිබඳව ප්‍රශ්න තිබුණේ නැහැ. නොතිබුණේ ආහාර වේල් තුනේ මේ කියාපු වර්ග තුන අන්තර්ගතවෙලා තිබුණ නිසා. ඒ නිසා ඇඹුල ජාතියක් ඕනෑ වුණහම අවිචාරු සාදාගෙන බිලිං අවිචාරු දාගෙන කහට ජාතියක් ඕනෑ වුණහම කොස් මැල්ලුමක් හෝ ඒ හා සමාන කරන වෙනත් පලා වර්ගයක් හෝ තිබුණා. තිත්ත ජාතියක් ඕනෑ වුණහම කරවිල ආදී කොටගත් තවත් බොහෝ දේවල් තිබුණා. බලන්න අපේ ආහාර රටාව මේ ආහාර රටාවෙන් අපි අයිනිවුණා. අයිනිවෙලා කෂණික කෑමවලට නැඹුරුවුණා. නැඹුරුවෙලා ජාතියක් විදිහට අද

හොඳටම කොන්ද කඩාගෙන හොඳටම වැටිවිච ජාතියක් බවට පත්වෙලා තියෙනවා. මේ ප්‍රතිඵල මේ තරම් පැහැදිලිව පෙනි පෙනීම තමයි අපි තවමත් ඔය කියන මාර්ගය තුළ ගමන් කරන්නේ. අපිව ආකල්පමය වශයෙන් වට්ටන්න බටහිර ජාතීන් කරපු දේවල්.

සමහර අය කියනවා ගමරාළ දිව්‍යලෝකයේ ගියා වගෙයි කියලා සමච්චලයට ලක්කරනවා. ගමරාළ කියන්නේ ගමේ කොච්චර නම් ශ්‍රේෂ්ඨ චරිතයක්ද? රාළගේ ඒ චරිතය. එතකොට රාළ කරපු කටයුත්ත තමයි ගමේ ගමරාළ. කුඹුරු සම්බන්ධව වග කියන පුද්ගලයා. එහෙනම් බත සපයන පුද්ගලයා. එහෙනම් ඒ ප්‍රධාන නිලයක්. අපේ ජීවිතය ආහාරයි. එය සපයන පුද්ගලයා ගමරාළ. එතකොට ගමරාළ දිව්‍යලෝකයේ ගියා කියලා ප්‍රබන්ධයක් හදලා අලියෙක්ගෙ නැටිටෙට එල්ලිලා දිව්‍යලෝකයේ යන විදිහක් ඇඳලා ඒ චරිතය සුණුවිසුණු කරලා දෑමිමා. මම මුලින් කිව්වා ගමේ ඒ ඒ කටයුතුවලට නායකත්වයන් දරණ නිලතල තිබුණ කියලා. ඒ නිලතල ටික නැත්තටම නැති කළා. අදටත් එහෙමයි පෙරපාසලට ගියහම තවත් ඒ අර්ථය දන්නේ නැති ඒවා සිංදු විදිහට උගන්වනවා. මහදනමුත්තයි ගෝලයෝ රොක්තයි. දැන් මහදනමුත්තා අපේ කවුද ? අපේ ගමේ ගම් ප්‍රධානියා මහදනමුත්තා කියලා කියන්නේ. එතකොට මොනවහරි දෙයක් කරගන්න බැරිවුණොත් එහෙම මහදනමුත්තා ගෙනෙන්න ඕනෑ කියලා කිව්වා. ඒක අද සමච්චලයට ලක් කළා. කවුද මේ ගෝලයෝ රොක්ත අතර ඉන්නේ පොල්බැමුණා ඉඳිකටුපැංවා, කෝටුකිටයියා, පුවක්බඩිල්ලා. මේවිදිහට අර ගමේ තිබුණු විශිෂ්ටම නිලතල ටික දරපු පුද්ගලයන්ව හැල්ලු කරලා දෑමිමා සමච්චලයට ලක් කළා. එහෙම කර කොන්ද කඩලාම දෑමිමා. ඒක තේරුම් ගන්න

බැරිවෙච්ච නිසා සමච්චලයට හදපු කවි සිංදු අපි තවමත් භාවිතා කරනවා. අපේකම නැතිකරන්න හදපු අපේ සංස්කෘතිය නැති කරන්න හදපු අපේ සමගියට හානි කරන්න හදපු තමන්ගෙකම බිඳලා දාපු මේ කවි තවමත් තේරුම්ගන්න බැරිව මේ සමාජය තුළ දිගෙන් දිගටම අරගෙන යනවා. මොහොතක් කල්පනා කරලා බලන්න ඕනෑ ඒ තුළ කියවුණේ කොයිවගේ දෙයක්ද කියලා. මේ වගේ තව බොහෝ කියමන් තියෙනවා අපේ වටිනා දේවල් සමච්චලයට ලක් කරපු. සිංහලයා මෝඩයා කැවුම් කන්න යෝධයා. දෑත් ඔය බලන්නකෝ කැවුම්වලට තියෙන ඉතිහාසය ඔබ දන්නවා. මුගලන් මහතෙරුන් වහන්සේට අධික ලෝභ සිටුවරයෙක් කැවුම් පූජා කරන්න ගිහිල්ලා කැවුම් කන්න ගිහිල්ලා වෙච්ච වැඩේ. සේවක සේවිකාවන්ට හොරෙන් කන්න ඕනෑ නිසා උඩුමහල් තලයට ගිහිල්ලා කැවුමක් හදා ගන්න දෑත් මුගලන් මහ තෙරුන් වහන්සේ පෙනී සිටියහම නොදී බැරිකමට කැවුමක් දෙන්න ගියා එතකොට ඔක්කොම කැවුම් ටික ඇලුණා. පුංචි එකක් හදන්න ගියා තාවිච්ච පිරෙන්න එකක් හැදුණා. කැවුම්වලට තව ගොඩක් එහාට ඉතිහාසයක් තියෙනවා. ඒ අපේ කෑමක්. ඒ හෙළ කෑමක්. ඒ සිංහල කෑමක්. ඒවා කාලා හදාගන්න පෞරුෂයක් තිබුණා කොන්දක් තිබුණා අපටම කියලා. ඉතින් බලන්න ඒවා විනාශ කරලා දාපු හැටි මේ වගේ කියමන් හදලා. ඒ නිසා දැනටමත් හොඳටම පරක්කුයි ඒ කියමන් ටික අයිත් කරලා දමන්න. එසේ අයිත් කරලා දාලා අපේ අභිමත් හැඳෙන විදිහේ කියමන් ටික ඉස්සරහට අරගන්න ඕනෑ.

ලෝකයේ මේ තරම් තවත් කෙනෙකු වෙනුවෙන් උපහාසාත්මක අපහාසාත්මක නොවී සුහදශීලීත්වය වෙනුවෙන්

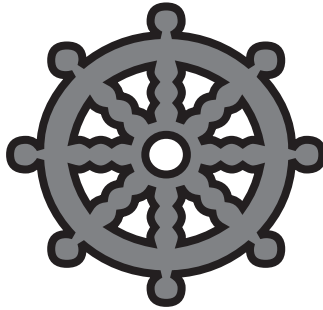
හිතාවෙන ජාතියක් තවත් ඉන්නවාද ? සුභදූෂිලත්වය වෙනුවෙන් අනුන්ට උපකාර කරන්නෙ වතුර වීදුරුවකින් විතරක් නොවෙයි ගෙදරට ආවහම තියෙන උපරිමයෙන්. මොනවද බොන්නේ කියලා මොනවාද කන්නේ කියලා අහලා තියෙන උපරිමයෙන් ආගන්තුකයාට අදටත් සංග්‍රහ කරන ලෝකයේ සංග්‍රහශීලී එකම ජාතිය. ඒ ජාතියට වෙන්න යන මේ විපත ගැන ඒ ජාතිය එන්න එන්නම අගාධයට පත්වෙන හේතු සාධක ටික පෙනෙන කොට මේ කාරණාවන් නොකියා බැහැ. අපි අපේ ජීවිතය ගොඩනගා ගත් විදිහ තමයි

“ඵ්ටිධස්ස ලෝකධම්මේහි
විත්තං යස්ස න කම්පති
අසෝකං විරජං බ්බිමං
ඒතං මඛිගලමුත්තමං ”

මෙන්න අපිව හදාපු තැන. මේ ගාථාවට අනුව තමයි අපි අපේ ජීවිතය ගොඩනගාගෙන තිබුණේ. අටලෝ දහම ලෝකයේ පවතින එකක්. කවදාවත්ම ඒකෙ තියෙන හතරක් නිසා කඩා වැටෙන්නයි ඒකේ ධනාත්මක හතර නිසා අහංකාර වෙන්න යන්නෙයි නැතිව මැද ඉඳගෙන අටලෝ දහම තේරුම් අරගෙන කටයුතු කරපු ජාතියක් මේ රටේ ජීවත්වුණේ. ඒ අපේ අතීත පැරැන්නෝ වග මතක තියාගන්න. ඒ තමයි ඔබෙන් මගෙන් පරපුරේ අතීත පැරැන්නන්ගේ ස්වභාවය. ඒ ගොල්ලෝ කවදාවත්ම අටලෝ දහමින් කම්පාවුණේ නෑ. “විත්තං යස්ස න කම්පති ” කිව්වේ ඒකයි. කිසිම හේතුවක් නිසා ඒ ගොල්ලෝ සිත කම්පනයට පත්කරගත්තේ නෑ. අඩුවක් වුණාය කියලා කළකිරුණේ නෑ. වැඩිවුණාය කියලා උද්ධව්ව වුණෙත් නෑ. ඒ

විතරක් නොවෙයි. “අසෝකං විරජං බ්‍රහ්මං” කියලා දැන් මේ ශෝකයක් නැතිව ජීවත් වෙච්ච ඒ කෙලෙස් දූවිලිවලින් වෙන් වෙච්ච ජීවිතයක් ගත කරපු නිරහංකාර ගති පැවතුම්වලින් යුක්ත ජීවිතයක් ගත කරපු පරපුරක් මේ. ඒ පරපුරේ චක්මන් පුරුකක් විදිහට ඔබට ඒ නිරහංකාර ජීවිතය ලැබිලා තියෙනවද එදා තිබුණ ඒ කායික නිරෝගීභාවය ලැබිලා තියෙනවද ඒ ආහාර රටාව ඔබ භාවිතා කරනවාද ඔබ ඔබේ අතීත සංස්කෘතියට කොච්චර ගරු කරනවද කියලා හදවතින් අහලා බලන්න. අහලා බලලා ඉගෙනගන්න යමක් තිබුණා නම් අද සමාජ සංගායනා තුළින් ඒ දෙය හොඳට ජීවිතයට එකතු කරගන්න. සමාජයට ඒක ලබාදීමට මහන්සි ගන්න. ඒ තුළින් නැතිවුණ අපේ වටිනා සම්පත ගොඩනගාගන්න උත්සහවත් වෙන්න. ඒ වෙනුවෙන් ඔබ සැමට ශක්තිය දෙව්වරුන් උදාපත් වේවා. යෝධ බල යෝධ වෙර වීරිය ලැබේවායි ආශීංසනය සිද්ධ කරනවා.

ඔබ සැමට දළඳු සම්ප්‍රීති පිහිටයි !

- ✧ ඔබ ලද උතුම් වූ මිනිසත්ඛව ගිලිහී යාමට පෙර,
 - ✧ ඔබගේ මනසේ නියුණු ස්වභාවය වියැකී යාමට පෙර,
 - ✧ වේදනාවන්ගෙන් ඔබව වෙලාගනු ලැබීමට පෙර,
 - ✧ අනතුරුවලින් ඔබව ගොදුරු කර ගැනීමට පෙර,
- බියකරු වූ සසර කතරෙන් ඔබව සදාතනිකව
මුදවාලන්නා වූ ඒ උතුම් වූ සතභාවබෝධය
සඳහා වෙර දරන්න

